

Reformy gospodarcze we Francji będą wprowadzone dekretemi

PARYŻ (PAP). Ustawa o nadzwyczajnych pełnomocnictwach dla rządu została opublikowana w środę we francuskim dzienniku ustaw. Zgromadzenie Narodowe uchwaliło ostatecznie ustawę 335 głosami przeciwko 209. Artykuł 5 został uchwalony 358 głosami przeciwko 208 w brzmieniu pierwotnym projektu rządowego przywróconym przez Radę Republiki.

W pierwszym głosowaniu, Zgromadzenie Narodowe 325 głosami przeciwko 215 przyjęło tekst tego artykułu zmodyfikowany w myśl propozycji deputowanego komunistycznego Mounier. W tej formie artykuł ten zobowiązuje rząd do przedłożenia parlamentowi projektu zapowiedzianej reformy podatkowej. Tekst ostatecznie uchwalony, pozwala rządowi na wprowadzenie reformy drogą dekretu przed 1 stycznia 1949 r. Uchwałę tę umożliwiła zmiana stanowiska socjalistów, którzy pierwotnie głosowali za propozycją komunistyczną.

PARYŻ (PAP). Masy pracujące protestują w dalszym ciągu przeciwko projektowi pełnomocnictw dla Reynaud.

PARYŻ (PAP). 5 radnych miejskich w St. Kean — Bonnefende (Departament Loary), należących do SFIO oświadczyło, że występuje z tej partii i przylączy się do grupy Bataille Socialiste na znak protestu przeciwko stanowisku przywódców SFIO wobec projektu pełnomocnictw dla Reynaud. Sekretarz lokalny sekcji SFIO oświadczył „Głosując za nadzwyczajnymi pełnomocnictwami, francuska partia socjalistyczna stała się współniczką Reynaud. Łączymy się z Bataille Socialiste w imię tradycji Jauresa; walki o jedność klasy pracującej”.

Kandydaci na prezydenta USA rozpoczynają kampanię wyborczą

NOWY JORK (PAP). Z oświadczeń przedstawicieli głównych partii politycznych USA wynika, że zasadnicza kampania w związku z wyborami prezydenta Stanów Zjednoczonych rozpocznie się w pierwszych dniach września.

Biały Dom oznajmił we wtorek, że prezydent Truman rozpocznie kampanię wyborczą 16 września, wygłaszając przemówienia z okazji „dnia pracy” w 6 miastach stanu Michigan.

Szef kampanii wyborczej partii republikańskiej zakomunikował, że Dewey i kandydat na wiceprezydenta USA z ramienia partii republikańskiej Warren — w najbliższym czasie udadzą się w podróż przedwyborczą po kraju.

Partia postępową podał do wiadomości, że Wallace rozpocznie w dniu 29 bm. tygodniowe tournée przedwyborcze, w czasie którego wygłosi przemówienia w 20 miastach 7 stanów południowych. Przedstawiciel partii postępowej Baldwin oświadczył, że Wallace przemawiać będzie jedynie na zebraniach, na które dopuszczeni zostaną zarówno biali jak i Murzyni, gdyż nie uznaje on dyskryminacji rasowej.

NOWY JORK (PAP). Kandydat na prezydenta USA z ramienia partii republikańskiej Thomas Dewey przyjął delegację Amerykanów pochodzenia włoskiego, której oświadczył, że popiera projekt oddania Włochom ich b. kolonii afrykańskich pod nadzorem ONZ.

Obłudne metody walki z postępem w Stanach Zjednoczonych

LONDYN (PAP). Nowojorski korespondent „News Chronicle” twierdzi, że na okres zimowy po wyborach przewidziane jest spotęgowanie nacisków na obywateli Stanów Zjednoczonych, oskarżonych o komunizm lub w ogóle o tzw. działalność antyamerykańską.

Komitet Izby Reprezentantów stworzony do zwalczania „działalności antyamerykańskiej” ma rozpocząć dochodzenia na terenie uniwersytetów i innych uczelni oraz na terenie prasy amerykańskiej. Czołowi naukowcy z takich uniwersytetów jak Princeton, Columbia, Yale, Harvard, Nowy Jork i Pensylwania, będą zmuszeni do stawiania przed komitetem i udzielania odpowiedzi na wszystkie jego pytania.

W ciągu minionego roku, przedstawiciele komitetu zjawiali już wszystkie amerykańskie instytucje i wychowawcze, skupiające książki i skrypty profesorów, którzy będą musieli tłumaczyć się ze swego postępowania i ze swej ideologii.

NOWY JORK (PAP). — Ogólnokrajowa rada pracowników sztuki,

nauki i wolnych zawodów, ściśle współpracująca z partią postępową, zamieściła w prasie deklarację, żądającą natychmiastowego „przerwania procesu „o szpiegostwo” zainicjowanego przez komitet Izby Reprezentantów do badania tzw. działalności antyamerykańskiej.

Autorzy deklaracji stwierdzają, że za pomocą tego procesu, komitet szerzy nieuzasadnione obawy i podjeżdżenia, szkodzi demokracji oraz tworzy drogę reakcji i faszyzmu.

15 sierpnia, partia postępową zorganizowała w San Francisco specjalną audycję radiową, transmitowaną na cały kraj. Podczas tej audycji, literat Mac Williams oświadczył, że członków Kongresu Thomasa i Barkina należy istotnie oskarżyć o działalność antyamerykańską — za znieszczenie tradycyjnych praw demokratycznych Ameryki. Następnie przemawiał sekretarz partii postępowej Baldwin, charakteryzując jako najdotkliwszą z tych działalności komitet do badania „działalności antyamerykańskiej”.

Konwencja dunajska uchwalona w brzmieniu projektu radzieckiego

Konferencja w Belgradzie zakończyła w środę obrady

BELGRAD. Konferencja dunajska zakończyła we środę obrady. Na ostatnim plenarnym posiedzeniu przyjęty został radziecki projekt konwencji w sprawie żeglugi na Dunaju.

Wieczorem w sali uniwersyteckiej dunajskiej przez przewodniczącego uroczysty akt podpisania konwencji dunajskiej przez przewodniczących siedmiu delegacji państw naddunajskich, które brały udział w konferencji. Delegacje brytyjska, francuska i amerykańska nie brały udziału w akcie podpisania konwencji.

BELGRAD. (PAP). Na ostatnim posiedzeniu konferencji projekt radziecki poddany został najpierw pod głosowanie artykuł po artykule i przyjęty 7 głosami, przy czym Stany Zjednoczone każdorazowo powstrzymały się od głosowania.

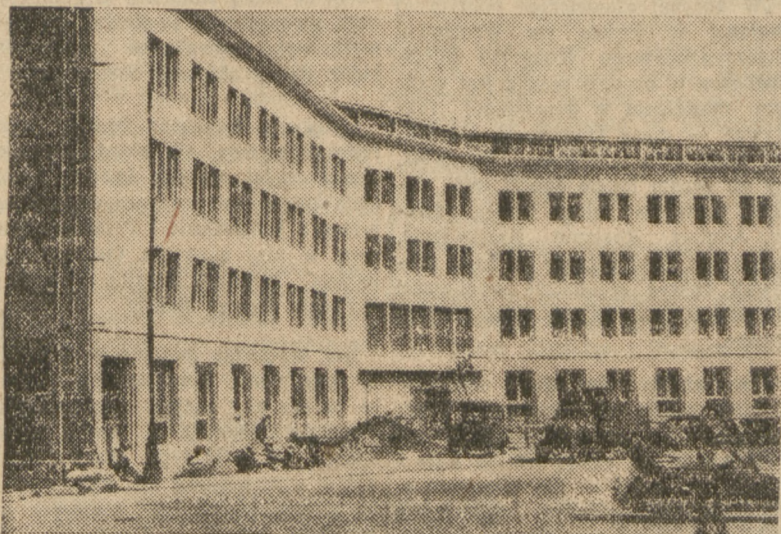
Następnie uchwalono, również 7 głosami, całość projektu konwencji. Stany Zjednoczone głosowały przeciwko projektowi. Francja i Wielka Brytania nie brały w ogóle udziału w głosowaniu. Po uchwaleniu projektu konwencji w sprawie żeglugi na Dunaju, konferencja belgradzka została zamknięta.

Plenarne obrady poprzedziło posiedzenie Komitetu Generalnego konferencji, które odbyło się we wtorek. Na posiedzeniu tym zatwierdzono głosami przedstawicieli wszystkich państw naddunajskich ostatnich 5 artykułów radzieckiego projektu konwencji o żegludze na Dunaju oraz zgłoszony przez delegację ZSRR dodatkowy protokół do konwencji.

Delegacja USA i Francji zgłosiły poprawkę, uzależniając wejście w życie konwencji od ratyfikacji jej przez wszystkich uczestników konferencji oraz od przystąpienia do niej Austrii. Domagali się oni również,

Polska domaga się rewizji polityki Banku Międzynarodowego

Nowa siedziba KCZZ

Nowa siedziba KCZZ przy ul. Kopernika 30 jest już całkowicie wykończona

Deklaracja tow. ambasadora Lange w Radzie Gosp.-Społecznej ONZ

GENEWA. W Komitecie Ekonomicznym Rady Gospodarczo - Społecznej ONZ przedstawiciel Polski tow. ambasador Lange złożył obszerną deklarację w sprawie działalności Międzynarodowego Banku odbudowy i rozwoju gospodarczego.

Tow. Lange stwierdził, że przy rozdziale kredytów Bank ten kierował się przesłankami politycznymi, nie zaś gospodarczymi, po czym przedłożył w imieniu delegacji polskiej projekt rezolucji, zmierzającej do zmiany istniejącej sytuacji.

GENEWA (PAP). Międzynarodowy Bank odbudowy i rozwoju gospodarczego — powiedział ambasador Lange — został założony w celu ułatwienia krajom zniszczonym przez wojnę oraz krajom słabiej rozwiniętym gospodarczo, odbudowy ich życia gospodarczego i przyspieszenia rozwoju i rozbudowy produkcji dla zaspokojenia ich potrzeb w czasie pokoju.

Państwa zniszczone nie otrzymały kredytów

Państwa słabsze ekonomicznie miały otrzymywać większe kredyty pieniężne dla zwiększenia swojej produkcji, a co za tym idzie dla podniesienia stopy życiowej. Ambasador Lange przypomniał, że zasadę tę postawił na konferencji w Bretton Woods w r. 1944 minister skarbu Stanów Zjednoczonych.

Badanie polityk kredytowej Banku — stwierdził przedstawiciel Polski — dowodzi, że kraje, które były najwięcej zniszczone na skutek wojny i okupacji, nie figurują w ogóle na liście państw, którym udzielono kredytów pieniężnych.

Względy polityczne decydują

Polityka kredytowa Banku operowała się bowiem nie na kryteriach uwzględniających stopień zniszczenia, czy też możliwości rozwojowych poszczególnych państw, lecz kierowała się przesłankami politycznymi. Przegląd światowej sytuacji ekonomicznej — mówił dalej delegat Polski — wskazuje dobitnie, iż kraje, które nie otrzymały pomocy kredytowej w znacznie szybszym tempie odbudowują swoją gospodarkę, niż państwa, które są ławnierowane przez Bank Międzynarodowy. Ambasador Lange podkreślił ponadto, że inwestycje dokonane własnym wysiłkiem w krajach niepoprawnych przez Bank, przyczyniają się

Państwa zachodnie prowadzą nadal politykę rozbijania Niemiec

„Nowoje Wremia” omawia cele czczych deklaracji anglosaskich

MOSKWA. Tygodnik radziecki „Nowoje Wremia” stwierdza w ostatnim numerze, że liczne zapewnienia prasy anglosaskiej o szczerym dążeniu państw zachodnich do rozwiązania problemu niemieckiego mają na celu dezorientowanie opinii publicznej i zamaskowanie prowadzonej w dalszym ciągu przez Anglosasów akcji rozbijania Niemiec.

MOSKWA (PAP). Wskazując, że w ostatnich dniach prasa anglo - amerykańska wiele pisze o konieczności uregulowania rozbieżności w sprawie niemieckiej i o szczerzych wysiłkach państw zachodnich zmierzających do „osłabienia napięcia” — czasopismo „Nowoje Wremia” stwierdza, że ten wybuch pokojowości należałoby powitać z zadowoleniem gdyby w istocie rzeczy tego rodzaju oświadczenia nie były świadomie fabrykowane w celu dezorientowania opinii publicznej.

Państwo zachodnio - niemieckie jest nadal montowane

„Nowoje Wremia” podkreśla, że w chwili, gdy maszyny rotacyjne w Londynie i Nowym Jorku drukują miliony egzemplarzy dzienników, reklamujących dobre zamiary państw zachodnich — gubernatorzy Bizoni ostatecznie rozbijają Niemcy, tworząc bezprawnie państwo zachodnio-niemieckie.

General Clay — pisze „Nowoje Wremia” — prowadzi nadal spokojnie rozmowy o połączeniu francuskiej strefy okupacyjnej z Bizonią. 10

sierpnia rozpoczęły się narady nad „konstytucją” Niemiec zachodnich.

1 września ma nastąpić otwarcie marionetkowego Zgromadzenia Narodowego Niemiec zachodnich. Angielski gubernator Robertson ze swej strony czyni wszystko, by przyspieszyć rozbicie Niemiec.

Jak podkreśla pismo radzieckie, prasa anglo - amerykańska wszczęła

Rozwój gospodarki i kultury wsi tematem obrad N.K.W. S.L.

W dniach 17 i 18 sierpnia 1948 r. obradował w Warszawie Naczelny Komitet Wykonawczy Stronnictwa Ludowego.

W obradach Komitetu, którym przewodniczył Prezes Stronnictwa Wincenty Baranowski, brali udział: Marszałek Sejmu Władysław Kowalski, Wiceprezesa — Bolesław Podędnym i Piotr Szymanek, Sekretarz Generalny Antoni Korzycki, Z-cy Sekretarza Generalnego — Aleksander Juszkiewicz i Tadeusz Reki, członkowie N.K.W. — Stefan Dybowski, Jan Dąb-Kociol, Wacław Szymanowski, Aleksander Kaczocha, Stanisław Janusz, Józef Maślanka, Michał Gwiazdowicz, Józef Augustyn, Józef Ozga-Michalski

Porządek dzienny obejmował zagadnienia kierunku rozwoju gospodarczego i kulturalnego wsi.

Poszczególne części porządku dziennego referowali — prezes Stronnictwa — Wincenty Baranowski, Marszałek Sejmu — Władysław Kowalski i Sekretarz Generalny — Antoni Korzycki.

Wyłoniona Komisja Redakcyjna przedłożyła w drugim dniu obrad projekt rezolucji, w której sprecyzowane zostały stanowisko Stronnictwa Ludowego w sprawie kierunku dalszego postępu i rozwoju gospodarczego i kulturalnego wsi.

Obrady zamknięto przyjęciem rezolucji.

Poprawa sytuacji żywnościowej dzięki wysiłkowi państwa i rolnika

Tegoroczny przyrost zbóż — jak stwierdził w ostatniej pogadance radiowej Minister Apropiacji Lechowicz — w pełni pokryje nasze potrzeby konsumpcyjne i hodowlane, a ponadto da nam pewne nadwyżki eksportowe. Ani wiosenne susze, ani letnie deszcze nie zdolają zniweczyć owoców tego wspaniałego wysiłku, na który złożyły się: trud rolnika, rozbudowa przemysłu nawozowego i maszyn rolniczych oraz sumy wydatkowane przez Rząd na import bydła i siły pociągowej.

Powierzchnia zasiewów została zwiększona o ok. 800 tys. ha, a więc o przeszło 9% obszaru z roku poprzedniego. Wydajność z hektara wzrosła dla czterech podstawowych zbóż — żyta, pszenicy, jęczmienia i owsa — przeciętnie z 9 kwintali w roku 1947 do 12 obecnie, czyli o jedną trzecią. Sumy wydatkowane w ubiegłym roku na import z zagranicy około 740

tys. ton zbóż będzie można przeznaczyć na inne cele.

W niedalekiej perspektywie możliwe będzie zniesienie kartki chlebowej, możliwa będzie rewizja obowiązujących dotąd norm przemiałowych i rewizja ceny chleba w przystosowaniu do nowych cen zbóż.

Dostatek zboża będzie miał poważny wpływ na dalszy rozwój gospodarki hodowlanej, wzrost produkcji mięsa i sianiny oraz stabilizację cen tych artykułów. Jeżeli ostatnio pojawiły się w niektórych miastach przejawy trudności w zaopatrzeniu ludności w mięso i tłuszcz, to były one objawem sezonowym i wynikającym raczej ze wzrostu konsumpcji, niż ze spadku produkcji. Od stycznia do maja 1948 produkcja mięsa w Polsce przewyższyła odpowiedni okres roku ubiegłego o 59%. Wobec braku dostatecznej ilości chleba, nie można było zamagazywać dostatecznej ilości mięsa na okres zniw.

Tow. Oskar Lange w czasie posiedzenia ONZ w Genewie

wybitnie do przyspieszenia odbudowy całej gospodarki europejskiej. Jako przykład może służyć Polska, której produkcja węgla ma olbrzymie znaczenie dla odbudowy produkcji przemysłowej całej Europy. Ambasador Lange zaznaczył przy tym, że dalsze inwestycje w polskim przemyśle węglowym mogłyby łatwo podwyższyć produkcję węgla potrzebną innym krajom Europy.

Polska — oświadczył ambasador Lange — przystąpiła do Międzynarodowego Banku w nadziei, że instytucja ta rzeczywiście odegra rolę narzędną w odbudowie i rozbudowie gospodarczej całego świata. Kraj nasz z uwagą śledził działalność Banku Międzynarodowego i obecnie z przykrością musi stwierdzić, że nasze nadzieje nie zostały spełnione.

O rewizji polityki Banku

W dalszym ciągu swego przemówienia delegat Polski wezwał do przeprowadzenia rewizji polityki Banku, tak, aby w przyszłości mógł wypełniać swe zadania zgodnie z statutem, a następnie w imieniu delegacji polskiej złożył wniosek o uchwalenie przez Radę Gospodarczo - Społeczną ONZ specjalnej rezolucji, dotyczącej dalszej działalności Międzynarodowego Banku Odbudowy.

Sprawa dobrej woli

ROZMOWY przedstawicieli mocarstw zachodnich z ministrem Molotowem, toczą się w największej dyskrekcji. Żadne oficjalne komunikaty, ani oświadczenia nie ukazały się dotychczas, toteż brak jakiegokolwiek materiału, pozwalającego na oświetlenie, czy komentowanie poszczególnych etapów rokowań. Przedstawiciele czterech mocarstw do dziś widocznie do wniosku, że przynajmniej w okresie wstępnym ta dyskrekcja stwarza najlepsze warunki prowadzenia rozmów.

Zgadza się chętnie z tym stanem rzeczy i jeszcze na czas jakiś musimy trzymać na wodzy ciekawość własną i czytelników. Inaczej prasa państw kapitalistycznych.

1 RASA państw zachodnich czyni z rozmów sensację dziennikarską, przynosząc domysły i rzekome informacje za „pewne” wiadomości o przebiegu rozmów. Było ich, jak wiadomo, kilka i niemal po każdej prasie kapitalistyczna usiłowała dowiedzieć, że właśnie ta jest decydująca. Później przychodziły dalsze rozmowy. Wiemy, że dziś lub jutro znów nastąpi spotkanie ministra Molotowa z ambasadorami trzech mocarstw zachodnich i nie wiemy, czy to spotkanie będzie właśnie ostatnie i decydujące.

Pogłoski, domysły i rzekome informacje, podawane przez prasę kapitalistyczną odnoszą się zarówno do kwestii porządku obrad, jak i trudności, napotykanych przy poszczególnych zagadnieniach. Uchwały londyńskie, Berlin, kontrola Zagłębia Ruhry, sprawa okupacji, marka okupacyjna, kolejno przewijają się przez szpalty dzienników, wyskakując w oświadczeniach lub komentarzach prasowych.

Oczywiście z tym samym powodzeniem mogliśmy również w Polsce fabrykować sensacyjne wiadomości „z miarodajnego źródła”. Znamy przecież dobrze stanowisko Związku Radzieckiego, którego poszanowanie umów międzynarodowych niejednokrotnie było manifestowane. Całkowicie chłodziaby na Konferencji Warszawskiej ośmiu ministrów spraw zagranicznych w sposób najbardziej jasny i wyraźny stanowisko to było sformułowane. Znamy również — niestety z faktów — politykę mocarstw zachodnich... O domysły więc nie trudno.

Szanujemy jednak dyskrekcję, ustaloną w Moskwie, choć pokusa publicystyczna jest niemała. Ograniczamy się do spokojnego informowania opinii publicznej, nie dając się ponieść fałsom optymizmu czy pesymizmu. Zrozumiemy i skomentujemy taki lub inny wynik rozmów po opublikowaniu oficjalnych komunikatów.

SA jednak rzeczy, które muszą każdego zastanowić już teraz. Wydaje się bowiem, że gdy chce się szczerze osiągnąć porozumienie, to trzeba przynajmniej okazać dobrą wolę. W tym konkretnym przypadku dowodem dobrej woli byłoby wstrzymanie wykonania tych postanowień, które łamały zawarte umowy, które stanowią pogwałcenie układu poczdamskiego. Mowa tu oczywiście o decyzjach londyńskich.

Tej dobrej woli, niestety, nie można zaobserwować. Równoległe do rozmów moskiewskich odbywają się narady gubernatorów zachodnich stref okupacyjnych Niemiec w sprawie fuzji zarządów wojskowych i konferencja jedenastu premierów krajów zachodnio-niemieckich na temat projektu konstytucji handlowego państwa zachodnio-niemieckiego.

Na fakt ten, bardzo dziwny, mówiąco delikatnie, zwraca nawet uwagę część prasy anglosaskiej, jak chociażby „Washington Post”, która domaga się „zawieszenia realizacji uchwał londyńskich na okres rozmów moskiewskich”. Fakt ten jest znacznie wymowniejszy od wszystkich domysłów, komentarzy, „pesymizmów i optymizmów”, które zapożyczają szpalty prasy kapitalistycznej.

BAŻEJMY jednak do końca lojalni wobec ustalonej dyskrekcji i w dalszym ciągu powstrzymamy się od komentarzy, ograniczając się do notowania faktów. Mamy dość silne nerwy, aby nie dać się wciągnąć w grę.

Bitwa o wieś

Jerzy Rawicz

Zagadnienia polskiej wsi stanęły ostatnio w centrum zainteresowania opinii publicznej. Jest to zrozumiałe i słuszne, ponieważ na tym odcinku pozostało szczególnie wiele do zrobienia. W poprzednim artykule „J” zastanawialiśmy się nad sprawą bieżących zadań państwa ludowego na odcinku wiejskim, i stwierdziliśmy, że podstawowym zagadnieniem jest pomoc dla biednego chłopu w jego walce z kapitalizmem na wsi.

Niewątpliwie polityka naszego rządu idzie w tym kierunku. System pobierania podstawowej daniny na rzecz państwa za wsi, tj. podatku gruntowego, jest tak pomyślany, aby obciążyć nim przede wszystkim kapitalistę wiejskiego, a odciążać mało i średniorolnego chłopu. Sztuczne ceny na artykuły produkcji wiejskiej, system pożyczek i zapomóg państwowych — to niektóre z innych przejawów troski państwa o masę chłopską.

Ale wiemy, że system może być teoretycznie najlepszy, ale zawiedzie, jeśli jego praktyka, jego realizacja nie jest właściwa. W omawianym przypadku np. protekcyjny lub nieumiejętny wymiar podatku gruntowego może spaczyć intencje rządu i przynieść szkodę zamiast pożytku. Podobnie — jeśli kredyty, przeznaczane przez rząd trafiają nie do rąk biednego chłopu, który ich najbardziej potrzebuje, ale do bogacza wiejskiego, który ma swoje „chody”, nie tylko nie spełnia swojego zadania, ale — wręcz przeciwnie, stwarza dodatkowe uprzywilejowanie bogacza w stosunku do małego.

Robotnik, Nr 224, „Zadania i perspektywy”.

Chodzi więc o to, aby realizacja systemu pomocy dla biednego chłopu nie została spaczona przez złe wykonanie. Innymi słowy — jest to problem właściwego aparatu wykonawczego, problem właściwych ludzi. I tutaj dochodzimy do sedna zagadnienia. Trzeba, aby odpowiedni stanowiąc w organizacjach, które mają bezpośredni związek i kontakt z wsią, zajęli odpowiedni ludzie. A więc w organizacjach Samopomocy Chłopskiej, w terenowych spółdzielniach, w Radach Gminnych, w Izbach Rolniczych muszą zasiadać ludzie, którzy dają gwarancję właściwej realizacji polityki Rządu, t. zn. ludzie związani ideowo z nurtem naszego życia.

Wiemy, że nie zawsze tak jest, wiemy, że bogacz wiejski, wykorzystując swoją przewagę ekonomiczną, zdolny w wielu wypadkach oparować organizacje terenowe ze szkodą biednego chłopu. Wiemy, że są jeszcze pozostałości ze smutnego mikolajczykowskiśkiego spadku, często ukrywające się pod zmienioną formą i uprawiające sabotaż poczynają rządowych na wsi. I tu otwiera się duże pole działania komitetów gminnych partii robotniczych, komitetów gminnych stronnictw ludowych, aby bardzo dokładnie sprawdzić ludzi, zajmujących stanowiska na wsi i przelać na prawdę władzę na wsi w ręce ubogich chłopów i ich prawdziwych sojuszników. Bardzo istotna jest tutaj m. in. rola t. zw. lustratorów społecznych, czynnych współdziałających przy wymiarze podatku gruntowego. Trzeba zwrócić baczną uwagę, aby lustrator społeczny, nie związany żadnym „stuchaniem” i powołaniem

z tymi, którym wymierza podatek, dokonywał wymiaru sprawiedliwie według dochodów. Z wielu terenów sygnalizują nam, nowy tryb pracy wiejskiej: wobec tego, że wymiar podatku gruntowego jest progresywny przy dużym dochodzie, bogacz wiejski pozostanie dla siebie sam, a 30-0 hektarowego gospodarstwa 5 lub 6 fikcyjnych małych gospodarstw, nie tylko nie obciążony, ale przeciwnie, korzystający z różnych ulg. Zadaniem komitetów gminnych partii jest w tej dziedzinie wykrywanie takich fikcyjnych podziałów, zmierzających do oszukiwania Skarbu Państwa.

W terenie, na wsi, gminne komitety partyjne zdają obecnie swój egzamin. Niewątpliwie posiadają one jak najbliższą współpracę gminnych komitetów partii robotniczych i chłopskich, których wspólny zasieg na wsi jest tak duży, że zdoła zapobiec nie tylko małowartościowym nieuczciwym kapitalistom wiejskim, ale potrafi również przy właściwej koordynacji pracy i zdecydowanym nastawieniu klasowym powstrzymać napór kapitału na wieś i pomóc w ich walce małorolnym chłopom.

Do zadań komitetów organizacji robotniczych na wsi należy również wyjaśnianie chłopom z odległych części o wielkich centrach terenów, wszystkich przejawów polityki Rządu w stosunku do wsi. Tak np. dochodzą z niektórych terenów wiadomości, że nie wszyscy chłopci wiedzą o ustalonych sztywnych cenach na zboże. Te niedowiedomości wykorzystują elementy spekulacyjno-kapi-

Głosy francuskich intelektualistów o wrocławskim Kongresie Pokoju

Zainteresowanie Wrocławskim Kongresem Intelektualistów wzrasta stale, przybierając na sile w miarę zbliżania się terminu jego rozpoczęcia. Odnosi się to szczególnie — jeśli idzie o Zachód — do prasy francuskiej, która zamieszcza szereg poważnych artykułów o wielkim znaczeniu dla Kongresu w walce o pokój.

Ciekawe są wypowiedzi pism takich, jak katolicki „l'Ordre”, który stwierdza, że Kongres zdoła już osiągnąć wielki rozgłos w opinii intelektualistów świata, czego dowodem są liczne, niejednokrotnie przekraczające liczbę zaproszeń, zgłoszenia. Również półoficjalny „le Monde” pozytywnie ocenia rolę Konferencji Wrocławskiej dla sprawy pokoju.

„W obecnej atmosferze politycznej zwolnienie w Polsce we Wrocławiu Międzynarodowego Kongresu Intelektualistów w obronie pokoju jest ważnym momentem w powojennej rozgrywce — pisze Dominique Desanti. — Katolicy — reformiści, marksści, czy po prostu ludzie dobrej woli, delegaci postępowi całego świata, Szwedzi, Anglicy, Rosjanie, Amerykanie, Azjaci czy Europejczycy — będą próbować odkryć zasadnicze możliwości utrzymania i utrwalenia pokoju światowego.

Nie dlatego, żeby opinia intelektualistów cieszyła się specjalnymi przywilejami; ale znaczenie intelektualistów mierzy się zasięgiem ich pism i znaczeniem badań — dla uświadomienia części społeczeństwa. Jeżeli ludzie wybitni w jakiejś specjalności czy ideologii zdecydowali się, w zasięgu swego wpływu, rozpowieścić i zasugerować uchwały Kongresu — mogą wywierać takie poruszenie opinii, które będzie stanowiło dostateczną przeciwwagę dla prywatnych interesów, ukry-

tych w szufladach ministerialnych biurek.

Przewodniczący ONZ stwierdził, że większa część świata nie jest zdolna do przyjęcia jednolitego ustroju gospodarczego. ZSRR kilkakrotnie stwierdził możliwość współistnienia różnych systemów gospodarczych i politycznych. Waszyngton natomiast nie zdaje się okazywać podobnej tolerancji.

A oto co pisze o Kongresie Laurent Casanova:

„Inicjatywy tego Kongresu dali parę miesięcy temu intelektualiści polscy i francuscy. Apel ich został wysłuchany przez cały świat tym bardziej, że skład Komitetu Organizacyjnego gwarantował swobodną wymianę myśli wokół poważnych problemów, które stawia aktywna obrona pokoju.

Delegacja francuska będzie bardzo reprezentatywna. W skład jej wejdą intelektualiści różnych dziedzin i różnych poglądów politycznych, a więc razem z Joliot-Curie i Picasso znajdziemy w niej nazwiska George'a Duhamela, rektora Sorbony i prezesa Związku Pisarzy Bedela.

Bez wątpienia poglądy na wysunięte zagadnienia będą się różniły, trzeba jednak aby zostały umotywowane. Wreszcie opinie te na pewno znajdą oparcie we wspólnych stanowiskach. Takim stanowiskiem np., które ożywia na pewno wszystkich szczerych bojowników pokoju, to zaprzeczenie idei fatalizmu wojny. Drugą wspólną oceną to chęć widzenia współpracy międzynarodowej opartej na poszanowaniu danego słowa i innych zasadach, które obecnie nie są przestrzegane i wreszcie wspólnie jest pragnienie, aby

narody rozwały i wpłynęły na decyzje swoich rządów będących w stanie zachwiać gmach pokoju.

To nie są propozycje akademickie. Francuzi ze swojej strony wiedzą, jak dalece groźba wojny ciąży na życiu publicznym Francji. Szantaż wojenny stał się procederem, stosowanym często w manewrach polityki wewnętrznej i często manierą łowczarską zapewnieniom dobiegającym miary niezależności narodowej.

Francuzi ze swojej strony stwierdzają, że groźba wojny ma doraźny efekt, negację najprostszych praw, które zostały przyznane ich krajowi, czy jeśli chodzi o reparacje, czy o zabezpieczenie Francji ze strony Niemiec, którym przyznano i to na zasadzie pierwszeństwa korzyści protekcyjnego traktowania.

Są to prawdy tak oczywiste, że zostały przyjęte we Francji tak przez komunistów jak i przez innych. Komuniści mają dwa ustalone stanowiska. Z jednej strony posiadają wiarę w możliwość realnego działania, które pozostaje narodom, aby przeciwstawić się siłom wojny. Z drugiej strony zdają sobie sprawę, że źródło niebezpieczeństwa wojennego tkwi w ekspansji imperialistów amerykańskich dla zdobycia rynków zbytu i baz strategicznych. Wypada jeszcze zaznaczyć, że podobny sąd wyraża w Ameryce partia Wallace'a i że we Francji jest on również wyznawany przez takich ludzi jak R. P. Chaillot i Yves Farge.

Oby intelektualiści uczynili wysiłek, aby znaleźć wspólny sposób spośród tych, którymi rozporządzają dla obrony pokoju. W istocie we wszystkich ciężkich momentach naszego życia narodowego, najbardziej wybitni z naszych intelektualistów uważali za swój obowiązek wziąć aktywny udział w

walce politycznej. Przykłady to: Zola, Romain Rolland, Barbusse czy Langevin.

We Wrocławiu intelektualiści francuscy spełnią swoje zadanie. Pomogą oni narodom wyrwać psychologiczną i dającą bojownikom pokoju nowe argumenty w ich słusznej walce. Niech przyświeca im aktywna sympatia całego świata pracy.

La marguerite

Dni bezalkoholowe

Podobno mają być zniesione dni bezalkoholowe. Należy to pojąć jako pomyślny fakt, stwierdzający wzrost naszego pogłowia zwierzęcego, a więc naszego narodowego bogactwa. Czyby nie należało natomiast wprowadzić dni bezalkoholowych? Może byłoby to dowód, że idzie nam o bogactwo które tworzy zdrowy i rozumny człowiek. Zwolennicy kieliszka dowodzą obłudnie, że spożycie alkoholu podnosi budżet państwa, w którego rekach jest monopol spirytusowy. Wymagaliby stąd, że pijący są wielkimi patriotami.

Ale oto dowiadujemy się z artykułu „Robotnik” o poniedziałkowym w przemyśle budowlanym, że 20 procent robotników nie zjawia się do pracy w poniedziałek po libacjach sobotnich i niedzielnych, a wydajność pracy pozostałych wynosi zaledwie 30 procent wydajności w innych dniach tygodnia. Zjemy pod znakiem współwzrostu pracy, staramy się o jak największą wydajność, a pozwalamy sobie na „smutne poniedziałki”. Braki, wynikające z czasowej i stałej niedoładności do pracy i do normalnego wysiłku, a więc wynikające z nadużywania alkoholu, koszty leczenia nałogowców, pomoc dla rodzin tracących żywicieli, słabość i niedorodność dzieci rodzonych w wychowywanych w oparach alkoholowych — to wszystko są przyczyny, które należy zapisać po drugiej stronie księgi buchalteryjnej.

Poniedziałki nie tylko robotnicy budowlani. Ale weźmy te cyfry, które tu mamy pod ręką. Jeśli zamiast 100 zjawia się 80 robotników, których wydajność pracy wynosi 30 procent, to strata w tym dniu wynosi 70 procent, czyli odpada trzecia część produkcji. A takich poniedziałków jest 4 w miesiącu, to znaczy, że produkcja traci pełne 3 dni miesięcznie.

Walka z alkoholizmem jest w znaczeniu mierze walką o obywatela. Przysławionym było poniedziałkowe zjawisko. „Sobotni wieczór”. Konopnicki mówi o pijanistwie robotników, którzy nie mieli żadnych przyjemności kulturalnych, których jedynym wycofaniem po pracy był szaryk. Dni stwarzamy inne źródła wioch: teatr, koncert, kino, świetlica może dać to, o czym niejasno marzył robotnik, przedstawiony przez poetkę przed siedemdziesięcioletni laty. A jednak zwyciężył poniedziałkowy alkoholizm. Wychowanie więc musi pomóc prawu. Należy powołać do życia dawną ustawę przeciwalkoholową, zakazującą sprzedaży alkoholu zarówno w naczyniach zamkniętych jak otwartych w soboty i niedziele. Należy karać aresztem pijaków, spotykanych w tych dniach na ulicy. W zakładach pracy należy nałożyć kary pieniężne za opuszczanie poniedziałków. Poza tymi środkami represyjnymi trzeba zastosować inne. Związki zawodowe powinny dawać właśnie na soboty i niedziele tanie bilety do teatrów. Te sposoby może nie zaraz, ale na pewno po pewnym czasie usuną „smutne poniedziałki” po tragiczne wieczory sobotnie i niedzielne.

Wł. Weychert-Szymanowska

Przed stu laty
w
„Neue Rheinische Zeitung
Organ der Demokratie”

Nr 80 19 SIERPNIA 1848

W sprawie członków parlamentu, którzy chcieli się połączyć.

Dowiedzieliśmy się, że w związku z tą białą nad sprawą amnestii, kilku członków parlamentu wyszło na pojedynczo na pistolety republikanckiego deputowanego Brentana.

Zgodnie z naszym przekonaniem, wysoki obowiązek deputowanego Brentana wobec ludu, każą mu do wyzwania z mieczem ostrym, który dał jednak upust bagnetowi niektórych panów z parlamentu, utworzył się w Strasburgu, natychmiast, po otrzymaniu tej wiadomości, Komitet republikański uchodził, który gotów jest spełnić wszystkie żądania, które stawiają deputowani. Nie sądzimy, że wprawdzie zupełnie z ideami, które stworzyły instytucje pojedynczych, ponieważ jednak w chwili obecnej nie mamy lepszego zajęcia, a wojna niebezpieczna przeciw reakcji i jej przywódcę uważamy za swój obowiązek, gotowi jesteśmy także w formie pojedynków przyspieszyć rozwój rewolucji.

Adres: Klub naczenia konserwatywnych członków parlamentu, Strasburg, 10 sierpnia 1848. Następują podpisy.

Najbardziej obiektywny sąd o naszych osiągnięciach zobrazowanych na Wystawie Ziem Odzyskanych usłyszeć można od cudzoziemców, mających możliwość dokonywania porównań z tym, co widzieli w ich własnych krajach. Ciekawe są poglądy na ten temat, jakie wygłosili delegaci młodzieży pracującej całego świata, którzy oglądali ostatnio WZO.

brzymie znaczenie również dla jego Ojczyzny, która pragnie niezależnie się od wpływów kapitału amerykańskiego. Inny członek delegacji austriackiej podkreślił fakt, że Ziemia Odzyskana, która służyła Niemcom do wzmacniania potencjału wojennego, służy obecnie celom pokoju i współpracy wszystkich narodów.

„Widziałem wiele wystaw w Europie — mówił przedstawiciel młodzieży z Maroka i Algieru, Kraba Hamou — jednak Wystawa Ziem Odzyskanych przewyższa wszystkie przelżyściścią, rozmachem i oprawą artystyczną”.

Działacz młodzieży z państwa Izrael, Juda Sobierski stwierdził, że na wystawie problemowej niezwykle pomysłowo urządzona jest mapa Ziem Odzyskanych, obrazująca produkcję poszczególnych terenów ZO.

Hans Ostergaard kier. ekipy młodzieży duńskiej powiedział: „Dział historyczny Wystawy jest żywym obrazem przeszłości tych ziem i walki, jaką musieliście toczyć z niemczyzną”.

Czarny przyjaciel Polski Gueye Latif, przedstawiciel młodzieży Senegalu, interesował się specjalnie działami przemysłu i rolnictwa. Stwierdził on, że Wystawa może być wzorem dla całego świata.

„Zadziwił mnie wspaniałe wykonanie architektoniczne wszystkich pawilonów” — powiedział przedstawiciel młodzieży walejskiej Grecji Peonides.

Mikołaj Sizow, przewodniczący delegacji młodzieży Związku Radzieckiego oświadczył: „Wystawa wykazuje, że Ziemia Odzyskana są ziemią rdenie polskimi. Przedstawia ona dokładnie osiągnięcia narodu polskiego w odbudowie i utrwaleniu pokoju”.

Członków delegacji radzieckiej interesował specjalnie problem szkolnictwa w Polsce. „Wyrażamy podziw dla Waszego Rządu, który rozciąga troskliwą opiekę nad kształcącej się młodzieżą” — mówili.

Przedstawiciel młodzieży francuskiej Francois Lieber z Lyonu oświadczył: „Widziałem ogromne zniszczenia wojenne w Waszym kraju oraz wielkie wysiłki Waszego Narodu nad odbudową. Wystawa jest skomasywanym obrazem zniszczeń, wysiłków i osiągnięć na odzyskanych po wielkich terenach. Jestem pewien, że gdyby w Polsce panował ustrój kapitalistyczny nie potrafilibyście w tak krótkim czasie zorganizować takiej Wystawy”.

Przewodniczący delegacji holenderskiej Ginter van de Land stwierdził, że wyjątkowo interesującą przedstawioną na Wystawie jest dział węgl.

Bruno Bernini, członek delegacji włoskiej powiedział: „Na Wystawie podoba mi się wszystko, pragnę jednak szczególnie podkreślić umożliwienie zrozumienia Wystawy jak najszerszym masom społeczeństwa. Jeśli chodzi o stronę ornamentalną Wystawy, to jest ona naprawdę na najwyższym poziomie. Uważam, że twórców Wystawy należy się pełne uznanie, za stworzenie dzieła wysokiej klasy”.

PRZEGŁĄD PRASY

SPRAWA P. GRUSONA

Na tym miejscu cytowaliśmy niedawno artykuł zamieszczony w „Głosie Ludu” przez Wojciecha Bylinę, który przytoczył z korespondencji amerykańskiego dziennikarza p. Grusona słowa o pomocy dla podziemia w Polsce „nie w dolarach, lecz w broni”.

P. Gruson napisał w odpowiedzi do „Głosu Ludu”, nie wypierając się cytatu z „New York Timesa”, że interpretacja jego artykułu została spaczona, że analiza tegoż artykułu jest „mało inteligentna” i że p. Gruson jest niezależny w swoich sądach.

W związku z tym „Głos Ludu” publikuje drugi artykuł Byliny, który pisze m. in.:

Mogliśmy właściwie zrezygnować z polemiki z nader inteligentnym koresp. „New York Timesa” p. Grusone. Moglibyśmy ograniczyć się do wydrutowania jego listu do redakcji, w którym protestuje on przeciwko naszemu artykułowi z 5 sierpnia br. Przecież od razu na początku swego listu p. Gruson sam cytuje owo zdanie, które w Polsce stawia go w należytych świadectwach. W liście swoim nie pomija p. Gruson najbardziej zasadniczej części — mówiącej o pomocy dla podziemia w Polsce, „nie w dolarach, lecz w broni”.

Pan Gruson tak już zatracił poczucie rzeczywistości polskiej, w której żyje, tak już przesłania się amerykańskimi „obiektywizmami”, że sam nawet nie rozumie potworu brania własnych słów w Warszawie. Jakże bowiem inaczej sobie możemy tłumaczyć że w liście do polskiej redakcji z całym spokojem (trudno właściwie nie użyc słowa — cynizm), powtarza zdanie „nie w dolarach, lecz w broni” i potem jeszcze przytacza się do jakichś drobnych słów które nie mają żadnego znaczenia i nie zmieniają w niczym sensu jego słów...

...Z naszego punktu widzenia, z punktu widzenia Polski 1948 roku, słowa „nie w dolarach, lecz w broni” to więcej niż jakieś zdanie jakiegoś amerykańskiego korespondenta. To kilka słów tylko, ale w nich mieści się cały program polityczny. Słowa te nie na próżno znajdują się na końcu artykułu p. Grusona, stanowią logiczny wniosek z całego tekstu jego myśli. Zdania, w którym znalazły się te słowa, nie tylko nie zamierzamy ukryć przed polskim czytelnikiem, ale przeciwnie — gdyby tylko miejsce pozwoliło, „wydrukowalibyśmy cały artykuł p. Grusona, aby nasz czytelnik mógł sam w pełni ocenić, jakie drogi prowadzi do wniosku „nie w dolarach, lecz w broni”.

Żadne „ponowne czytanie” nie tu nie pomoże — podrzynamyśmy w całości swój zarzut z 5 sierpnia: artykuł p. Grusona w „Głosie Ludu” jest apelem o pomoc dla podziemia. „Nie w dolarach, lecz w broni”.

Rozpoczęły się kłótnie w obozie państwu marshallowskich

Amerykanie zmuszają groźbą do uprzywilejowania Niemiec

Zatarg, który zarysował się ostatnio w łonie europejskiej Rady współpracy gospodarczej państw marshallowskich na tle podziału funduszy — zaostrza się coraz bardziej i przybiera formę poważnego konfliktu. Stanowisko amerykańskich władz okupacyjnych w Niemczech i wypowiedzi ich przedstawicieli, świadczą o tym — że za wszelką cenę nie wyłączać groźb i pospolitego szantażu — rzeczą kapitału amerykańskiego domagać się będą jaknajwiększego udziału w ramach pomocy dla Niemiec zachodnich — oczywiście kosztem innych jej uczestników.

Rada Gosp.-Spół. ONZ nie rozstrzygała trzech zagadnień

GENEWA (PAP). Po wczorajszym dyskusji, Rada Gospodarczo-Społeczna ONZ postanowiła przekazać bez wydawania własnej opinii, Generalnemu Zgromadzeniu ONZ trzy sprawy, co do których nie osiągnięto porozumienia na obecnej sesji genueńskiej. Są to zagadnienia wolności informacji, obrony praw człowieka i ludobójstwa.

Przeciw polityce przywódców KPJ

PRAGA (PAP). Dziennik „Rude Právo” opublikował list 9 pracowników ambasady jugosłowiańskiej w Pradze.

Autorzy listu aprobaują rezolucję Biura Informacyjnego, krytykującą politykę przywódców jugosłowiańskich, oraz protestującą przeciwko wrogim stanowiskom jugosłowiańskiej partii komunistycznej wobec Związku Radzieckiego.

Reynaud otrzymał pełnomocnictwa

PARYŻ (PAP). Francuskie Zgromadzenie Narodowe przyjęło w drugim czytaniu ustawę o specjalnych pełnomocnictwach gospodarczo-finan-sowych dla ministra Reynaud. Za ustawę głosowało 358 deputowanych, przeciwko zaś — 202.

7 milionów trędowatych na świecie

LONDYN (PAP). Brytyjskie Towarzystwo walki z trędem opublikowało dane, z których wynika, że na całym świecie jest 7 milionów chorych na trąd, w tym 3 miliony w Imperium Brytyjskim. Jedynie 10% chorych korzysta z opieki lekarskiej.

Strajk fińskich robotników kolejowych

HELSINKI (PAP). Na terenie całej Finlandii rozpoczął się strajk robotników wszystkich warsztatów naprawy parowozów. Strajkujący domagają się podwyżki płac.

Komuniści włoscy stwierdzają potrzebę wznowienia czujności

RYM (PAP). Na łamach dziennika „Unita” opublikowano rezolucję kierownictwa włoskiej partii komunistycznej, zatytułowaną „Czujność wobec wrogów partii oraz wobec prowokacji rządu i reakcji”.

Rezolucja przypomina, że zamach na Togliattiego odsłonił środki do jakich zamierzają się uciec siły reakcji włoskiej, by wepchnąć kraj w akcję wojennej. Z drugiej strony zamach udowodnił, że partia nie rozliczyła wystarczającej pieczy nad życiem

swych najwybitniejszych bojowników. Wobec tego kierownictwo włoskiej partii komunistycznej podkreśla konieczność wznowienia czujności wobec zbrodniczych ataków wroga. Musimy — stwierdza m. in. rezolucja — przedsięwziąć konkretne środki, by uniemożliwić przenikanie do partii ludzi nieuczciwych, szpiegów i prowokatorów. Nieprzyjacieli, gów i prowokatorów. Nieprzyjacieli, posługując się wyrzutkami społecznymi, wykorzystując metodę prowokacji stosowanych przez policję faszystowską.

PCH zaopatruje świat pracy w dobry i tani towar

Dyrektor Naczelny Państwowej Centrali Handlowej, mgr. Tadeusz Z. Witkowski, udzielił przedstawicielowi RAP mgr. SAP wywiadu na temat prac Państwowej Centrali Handlowej i rozwoju jej pozytywnej placówki. W wywiadzie tym dyr. Witkowski powiedział m. in.:

PCH przeznaczyła do 2 miliardów zł na zakup 200 tys. ton zboża. PCH przygotowuje się również do akcji ziemniaczanej.

W tym roku PCH podjęła aprobowanie domów wezrasowych. Próba zaopatrywania domów zdrojowych, sanatoriów i obozów letnich w artykuły spożywcze w zupełności się PCH powiedziała. Począwszy od 1 września, w związku z wcieleniem do PCH, Rejonowych Centrali Aproprowizacyjnych, inspekcja ta zaopatrywać będzie również stołowi pracowników.

Zaplanowane ogólne obroty PCH na rok bieżący wynoszą 77 miliardów zł. Tymczasem już w pierwszym okresie przekroczone plan o 8%.

PCH posiada sieć sklepów wzorcowych: 5 w Warszawie, jeden w Działowie i 2 w Ciechanowie. Wkrótce nastąpi otwarcie 6 dalszych sklepów: w Łodzi, w Katowicach i Wrocławiu. W lipcu istniejące sklepy wzorcowe

zamiat prelimitowanego obrotu 20 milionów zł osiągnęły 22 mil. zł. Chcąc zająć sektor prywatny z sektorem państwowym, PCH zawdzięcza do kupiectwa rywalnego z propozycją zawierania z PCH umów na sprzedaż przez nich artykułów spożywczych, wytwarzanych przez przemysł państwowy. Jak dotychczas 20 kupców podpisało z PCH umowę i są wszelkie dane, że wkrótce umów takich będzie więcej.

Mimo ogromnego wzrostu obrotów PCH ilość pracowników zwiększa się minimalnie. Personel pracuje niezwykle wydajnie i np. na jednego pracownika w Ostrowiu przypada 3 mil. zł obrotu.

PCH robi wszystko, aby dobrze wywiązać się z zadań, jakie na nią nałożono. Dlatego też PCH marzą o robkowej redukcji do minimum, aby dać ludziom pracy wartościowy towar po dostępnej dla nich cenie.

NOWY JORK (PAP). Paryski korespondent „New York Timesa” donosi, że w łonie europejskiej Rady współpracy gospodarczej państw marshallowskich zarysował się ostry zatarg na tle podziału funduszy z planu Marshalla między 16 państw Europy zachodniej.

Spór toczy się wokół udziału Biznisi w planie Marshalla oraz wokół „rewolty” Greków i Turków przeciwko wysokości proponowanych im przydziałów.

Punktem wyjściowym sporu jest fakt, że Kongres USA przyznał na realizację planu Marshalla mniej, niżeli przewidywano poprzednio w

Europie zachodniej. W związku z tym przy podziale funduszy powstała konieczność zmniejszenia poszczególnych pozycji.

Groźby i szantaż amerykański

Już po uchwaleniu planu Marshalla amerykańskie władze okupacyjne w Niemczech poparły żądanie Biznisi, domagającej się zwiększenia ich przydziału do wysokości 550 milionów dolarów. Państwa zachodnio-europejskie na posiedzeniu Rady współpracy gospodarczej w Paryżu zaproponowały obcięcie funduszy dla Biznisi o 10% (45 milionów dolarów). Zaprotestował przeciwko temu ostry przedstawiciel gen. Clay'a w Radzie państw marshallowskich — Wilkinson, który na jednym z posiedzeń oświadczył, że nieprzyznanie Biznisi takiej sumy, jakiej żądają amerykańskie władze okupacyjne, wywrze złe wrażenie w Kongresie USA i może spowodować, że w następnym roku nie zechce on uchwalić dalszych funduszy na realizację planu Marshalla.

Oświadczenie Wilkinsons — potraktowano w pewnych kołach europejskiej Rady współpracy gospodarczej jako groźbę i szantaż. „Rewolta” Greków i Turków po-

lega na odrzuceniu propozycji grupy państw zachodnich zmniejszenia przydziałów Grecji i Turcji poprzednio przydziałów.

Grecji, która domaga się 206 milionów dolarów, proponowano przydziałem jedynie 146 milionów.

Wobec niemożności osiągnięcia porozumienia, europejska Rada współpracy gospodarczej zmuszona była oficjalnie przyznać, że nie jest w stanie dokonać rozdziału funduszy z tytułu planu Marshalla.

Uprzywilejowanie zachodnich Niemiec

LONDYN (PAP). Agencja Reutersa donosi, że tzw. ambasador planu Marshalla — Averel Harriman — stanął na czele delegacji Biznisi na konferencję europejskiej Rady współpracy gospodarczej.

Zastępcą Harrimana będzie również Amerykanin, b. wiceminister spraw wewnętrznych USA — Norman Collison.

Wiadomość powyższa komentowana jest jako dalszy dowód, iż Stany Zjednoczone zamierzają zapewnić Niemcom zachodnim jak największy udział w ramach pomocy, z tytułu planu Marshalla chociażby kosztem innych jej uczestników.

Pierwsze zeznania świadków w sensacyjnym procesie Ławskiego

Kto wydał Mosdorfę w ręce gestapowców?

Sala rozpraw Sądu Okręgowego w Warszawie wypełniła się w środę 18 bm. publicznością, złożoną w znacznej części z b. więźniów Oświęcimia. Na ławie oskarżonych zasiadł bowiem znany dobrane wśród oświęcimianków b. sanitariusz bloku 21, Zenon Ławski, jeden z najbliższych współpracowników oskarżonego lekarza Deringa.

Ławski jest m. in. oskarżony o to, że asystował Deringowi w dokonywaniu zbrodniczych operacji na więźniach. Główny jednak zarzut, jaki na nim ciąży, dotyczy wydania w ręce Niemców znanego przed wojną działacza politycznego Mosdorfę, który też w następstwie denuncjacji został osadzony w bunkrze, a następnie rozstrzelany.

Oskarżony nie przyznaje się do winy. Twierdzi, że jako sanitariusz starał się jak najwięcej dopomagać więźniom. Przyznaje, że asystował przy operacjach przeprowadzanych przez Deringa, należało to jednak do jego obowiązków służbowych. Zadenuncjowaniu Mosdorfę zaprzecza stanowczo. W toku dalszych zeznań Ławski przyznaje, iż czynił starania o uwolnienie go na wolność. Starania te jednak nie odniosły rzekomo żadnego skutku.

Zeznania tow. min. Kuryłowicza

Z kolei sąd przystąpił do przesłuchania świadków. Jako pierwszy zeznał jeden z kierowników organizacji podziemnej w Oświęcimiu, tow. min. Kuryłowicz. Twierdzi on, że do Ławskiego odnoszono się w obozie nieufnie, ale dowodu na wy-

danie Mosdorfę nie było. Główny świadek oskarżenia Górecki, który wespół z Ławskim pracował jako sanitariusz na bloku 21, oświadcza, że stykał się z Mosdorfą, w czasie której oskarżony podaje numer więzienny Mosdorfę, powieścił blokowemu Niemcowi: „Musisz o nim zameldować, on kontaktuje się z komunistami”. Świadek zameldował o tym fakcie jednemu z członków organizacji podziemnej, Holujowi. Po kilku zaś tygodniach dowiedział się, że organizacja podziemna wydała na Ławskiego wyrok śmierci. Oskarżony miał być otruty. Wskutek jednak ewakuacji obozu, wyrok nie został wykonany.

Kto wydał?

O podejrzeniach współwzięniów w stosunku do Ławskiego mówi również następny świadek, sanitariusz z bloku Nr 20, Stanisław Głowa. Natomiast adw. Maślanko wyraża przed sądem opinię, że straconie Mosdorfę i kilkadziesiąt zabitych razem z nim Polaków spowodował szef konfidentów w obozie oświęcimskim — Olpiński.

Następnie zeznawał szef sztabu Ruchu Oporu w obozie oświęcim-

skim — Henryk Bartosiewicz, który rzucił nowe światło na sprawę rozstrzelania Mosdorfę i innych znajdujących się w tej samej grupie. Powodem osadzenia w bunkrze około 100 Polaków było według świadka zbiorowe doniesienie członków konfidentów obozu — Olpińskiego, Dorosiewicza, Krzyżanowskiego, Malonago, Kauera i innych, najbardziej znanych więźniów, jako na działaczy organizacji podziemnej. Świadek, również osadzony wówczas w bunkrze, rozmawiał z Mosdorfą, który rzekomo nie wiedział w czyją stronę skierować podejrzenia o denuncjację.

Ze względu na to, że część świadków, a między innymi znany powieściopisarz Tadeusz Hołuj nie stał się na rozprawę. Sąd postanowił odroczyć proces do 4 września.

Bogaty i różnorodny program „Roku Chopinowskiego”

Komitet wykonawczy „Roku Chopinowskiego 1949” przygotował program obchodów i imprez, jakie odbędą się w kraju i za granicą.

Kalendarz imprez, koncertów, wystaw, transmisji radiowych i IV Konkursu Międzynarodowego im. Chopina dla pianistów został ułożony w taki sposób, że obejmuje w ciągu trziesięciu miesięcy całe życie Chopina, ilustrowane tekstami muzycznymi i słowem. Dany poszczególnych koncertów i imprez „Roku Chopinowskiego 1949” odpowiada dokładnie datom historycznym, o ile idzie o dzień i miesiąc. W ten sposób stworzone zostały ramy historyczne, w których znajdzie się cała legenda o Chopinie, jego twórczość i wybitniejsze fakty z jego życia.

Program dzieli się na program o charakterze krajowym i ogólnosiwiatowym. W cyklu „Żywe wydanie dzieł Chopina” jest całokształt jego twórczości. W związku z tym zostanie wykonany cały szereg recitali muzycznych dla publiczności w Warszawie i wszystkich większych miastach Polski, z udziałem pianistów polskich i obcych. Recitale będą odbywać się każdej środy.

Następna grupa tworzą uroczystości, otwarcia „Roku Chopinowskiego 1949” w Żelazowej Woli 22 lutego — jako w dniu urodzin Chopina, Kongres Chórów Zjednoczenia Związków Śpiewaków w Polsce, Konkurs chóralny i wykonanie utworów nagrodzonych na konkursie na kantatę uroczystą ku czci Chopina, wreszcie uroczystości w Dusznikach, organizowane przez Komitet Wykonawczy „Roku Chopinowskiego 1949”.

Ostatnia grupa imprez obejmuje koncerty historyczne, które zostaną odtworzone w tych samych miastach, w których odbyły się.

Uroczystości w rocznicę stulecia śmierci i pogrzebu Chopina zakończą w październiku właściwy program „Roku Chopinowskiego 1949”. Program ten, poza stroną muzyczną, obejmuje również konkurs na pamiątkę Chopina, wystawę chopinowską w Muzeum Narodowym, wystawy obrazowe oraz cały cykl wydawniczy, m. in. pierwsze wydanie pełne wszystkich dzieł Chopina pod redakcją I. Paderewskiego (wydawnictwo Instytutu Fryderyka Chopina), wydanie analiz o dziełach Chopina w opracowaniu muzykologów, album „Warszawa — miasto Chopina”, listy Chopina itp.

Program dzieli się na program o charakterze krajowym i ogólnosiwiatowym. W cyklu „Żywe wydanie dzieł Chopina” jest całokształt jego twórczości. W związku z tym zostanie wykonany cały szereg recitali muzycznych dla publiczności w Warszawie i wszystkich większych miastach Polski, z udziałem pianistów polskich i obcych. Recitale będą odbywać się każdej środy.

Następna grupa tworzą uroczystości, otwarcia „Roku Chopinowskiego 1949” w Żelazowej Woli 22 lutego — jako w dniu urodzin Chopina, Kongres Chórów Zjednoczenia Związków Śpiewaków w Polsce, Konkurs chóralny i wykonanie utworów nagrodzonych na konkursie na kantatę uroczystą ku czci Chopina, wreszcie uroczystości w Dusznikach, organizowane przez Komitet Wykonawczy „Roku Chopinowskiego 1949”.

Ostatnia grupa imprez obejmuje koncerty historyczne, które zostaną odtworzone w tych samych miastach, w których odbyły się.

Bilans procesów sądowych przeciwko zbrodniarzom wojennym

Jak wykazują statystyki Ministerstwa Sprawiedliwości okres największego natężenia procesów przeciwko zbrodniarzom hitlerowskim w Polsce przypadał na rok 1946. Ogółem od chwili odzyskania niepodległości aż po rok 1948 skazano 9.468 tego rodzaju przestępców, z tego na karę śmierci 1.085, a na karę więzienia powyżej 10 lat — 981 osób.

Największą liczbę przestępców, bo 5.463 osoby, skazały Sady Okręgowe. Specjalne Sady Karne skazały — 3.954 osoby, a Najwyższy Trybunał Narodowy — 46 osób.

W drugiej kategorii procesów, dotyczących spraw okupacyjnych, a mianowicie w postępowaniu sądowym przeciw tym, którzy dopuścili się odstępstwa od narodowości polskiej, statystyka przedstawia się następująco:

w latach 1945/46 Sady Grodzkie zrehabilitowały 47.089 osób. Odwołano rehabilitacji — 12.955 osobom. W roku 1947 w toku nowego postę-

Polski Czerwony Krzyż nie weźmie udziału w Zjeździe w Sztokholmie

W dniu 20 bm. rozpoczynają się w Sztokholmie pod przewodnictwem hr. Bernadotte'a obrady Międzynarodowego Czerwonego Krzyża, na które zaproszony został również Hiszpański Czerwony Krzyż, oraz delegacja frankistowskiego rządu z Madrytu.

W związku z tym Polski Czerwony Krzyż postanowił nie wysłać do Sztokholmu swojej delegacji, protestując w ten sposób przeciwko zaproszeniu przez prezydenta MCK delegacji rządu frankistowskiego.

Z decyzją PKC zsolidaryzowały się organizacje czerwono krzyżowe i innych państw demokracji ludowej.

Pracownicy polskiej ambasady w Moskwie na Wspólny Dom

Wiadomość o budowie Wspólnego Domu Zjednoczonej Partii Klasy Robotniczej wywołała żywy odzew wśród pracowników Ambasady R. P. w Moskwie.

Pracownicy Ambasady postanowili przyłożyć się do ogólnej akcji i zebrać na ten cel 100 562 zł, które prze kazano do Komitetu Budowy Wspólnego Domu.

Uczestnicy Kongresu Młodzieżowego zwiedzają Łódź

ŁÓDŹ. W dniu 18 bm. przybyli do Łodzi goście z wiedeńskiej Krakowa, Katowic, Bytomia i Wrocławia, uczestnicy Międzynarodowego Kongresu Młodzieżowego w Warszawie.

Wycieczka w towarzyszywie przedstawicieli młodzieży łódzkiej, zwiedzała największe polskie zakłady włókiennicze PZPB Nr 1 w Łodzi. Zarówno dział produkcyjny, jak i liczne urządzenia socjalne wzbudziły zachwyt wycieczkowiczów.

Zgon Kazimierza Czachowskiego

KRAKÓW. W Krakowie zmarł w wtorek znany literat i krytyk Kazimierz Czachowski.

Czachowski był pierwszym powojennym prezesem krakowskiego oddziału Zw. Zaw. Literatów, a następnie pełnił funkcję dyrektora departamentu literatury w Ministerstwie Kultury i Sztuki.

Śmierć przerwała mu pracę nad trzecim tomem obrazu literatury, do tyczącego okresu do 1939 r.

Strajkujący robotnicy greccy staną przed sądem wojennym

RYM (PAP). We wtorek rano w całej Grecji wznowiony został strajk pracowników poczty i telegrafów, przerwany na okres 2 tygodni, celem przeprowadzenia pertraktacji z rządem. Komendant wojskowy Aten ostrzegł, że pracownicy służby łączności, którzy przystąpią do strajku, oddani zostaną pod sąd wojenny.

Komitet wykonawczy związku zawodowego pracowników służby łączności opublikował odezwę do wszystkich robotników w Grecji, w której stwierdza, iż rząd nie dotrzymał uroczystości udzielonych przyrzeczeń i obecnie odpowiada na słuszne oburzenie robotników gwałtem i średnio-wiecznym terrorem, usiłując „zlikwidować nasze prawa

związkowe”. Jak jeden mąż dowiedziemy — stwierdza odezwa — że potrafimy bronić naszych interesów.

Jednocześnie w całej Grecji wybuchł strajk urzędników państwowych, domagających się podwyżki płac. Jak wiadomo, młśja amerykańska w Grecji zabroniła przyznawania jakiegokolwiek podwyżki urzędnikom państwowym.

PARYŻ (PAP). Z Aten donoszą, że z rozporządzenia władz wojskowych aresztowano 4 członków w związku pracowników telekomunikacji: Dusis, Vioulakakis, Gogolas, Karasavitis. Aresztowani mają być oddani pod sąd wojenny za udział w strajku pracowników Ministerstwa Poczty i Telegrafów.

Rząd angielski zgodził się na inwazję firm amerykańskich

LONDYN (PAP). Na podstawie klauzuli umowy dwustronnej brytyjsko-amerykańskiej rząd angielski zgodził się na inwestycje przemysłu USA na terenie Wielkiej Brytanii. Jakkolwiek zachowuje się w tajemnicy nazwy firm amerykańskich, które uzyskały już prawo założenia swoich filii w Wielkiej Brytanii, do wiadomości publicznej przedostały się już pierwsze informacje na ten temat.

I tak, jedną z tych firm jest potężny koncern naftowy Standard Oil z New Jersey, który zamierza wybudować za 20 milionów funtów szterlingów rafinerie naftowe w miejscowości Fawley.

Drugą firmą jest amerykański trust przemysłu grafitowego z New England, który zakłada filie w różnych punktach Wielkiej Brytanii. Nie ujawniono chwiloowo nazw 4 pozostałych firm, wiadomo jednak, że osiągnęło już porozumienie co do ich inwestycji w Wielkiej Brytanii.

Pisząc na temat konsekwencji penetracji przemysłu amerykańskiego, „Financial Times” stwierdza, że przed chwilą późnym wynikiem produkcji amerykańskiej na terenie Wielkiej Brytanii będzie utrata dolarów przez przemysł niemiecki.

ŻYCIE GOSPODARCZE

Poważne rezultaty naszego prze-
mysłu, zarówno w zakresie pro-
dukcyjnym, jak i akcji oszczędno-
ściowej są w pierwszym rzędzie
wynikiem podniesienia wydajności
pracy wobec powszechniejszego
wysięgu pracy, akcji fachowe-
go szkolenia, wreszcie wynikiem
wprowadzenia wielkiej ilości ulep-
szeń i drobnych wynalazków do-
konanych przez pracowników. Co-
raz większą rolę zaczyna też od-
grywać akcja inwestycji produkcyj-
nych, wprowadzanie lepszych, bar-
dziej doskonałych maszyn i wy-
miana maszyn zużytych na nowe.
Akcja ta w roku 1949 — trze-
cim roku Planu Gospodarczego
uległa napewno poważnemu
wzmoczeniu. Ostatnio, spośród
najpoważniejszych inwestycji ma-
szynowych wymienić należy inwe-
stycje w przemyśle obuwianym
i garbarskim. Dokonane one zo-
stały dzięki otrzymaniu około 700
maszyn z Czechosłowacji. (z)

40 TYS. DOLARÓW MIESIĘCZNIE

Punkty shipchandlerskie Państwowej
Centrali Handlowej w Szczecinie, Dar-
kowie, Kolobrzegu, Uście i Gdyni, o-
prócz swej zasadniczej funkcji, jaką
jest zaopatrywanie statków, przycho-
dzących do naszych portów, prowadzą
również wymianę marynarskich przy-
działów dolarowych. Podobne upra-
wnienia posiada także 5 firm prywat-
nych.

Przeciętnie Państwowa Centrala
Handlowa odprowadza z tego źródła
do Skarbu Państwa — ok. 40 tys. do-
larów miesięcznie.

OSZCZĘDNOŚCI W PRZEMYŚLE CUKROWNICZYM

W pierwszym kwartale b.r. prze-
mysł cukrowniczy zaoszczędził ponad
157.000.000 zł. W sumie te najwięk-
sze pozycje stanowią kwoty osiągnię-
te wskutek podniesienia wydajności
pracy, jak również dzięki pomysłom i
wynalazkom pracowników.

ROZSZERZENIE KONTRAKTOWANIA ROSLIN OKOPOWYCH

Akcja kontraktowania upraw, pro-
wadzona przez Centralny Związek
Plantatorów Przetwórczych Roslin
Okopowych objęła już 223.222 ha u-
praw buraków cukrowych, 47.600
ziemniaków, z czego 22.600 ha dla
Zjednoczenia Przemysłu Ziemniacz-
anego i 25.000 dla gorzelnik oraz 4.462
ha upraw cykori.

Kontraktowanie upraw jest pomocą
przed wszystkim dla chłopów mało i
średniorolnych, którzy stanowią 86,8
proc. ogółu członków Związku.

IMPORT SKÓR I GARBNIKÓW

W czerwcu b.r. zamagazynowano z
importu 93.546 szt. skór surowych,
wagi zielonej 2.646,4 ton. Są skóry po-
chodzenia afrykańskiego, południowo-
amerykańskiego i indyjskiego. Ponad-
to zawarto transakcje na 9.653 ton
skór wagi zielonej.

W lipcu b.r. w ramach zawartych
kontraktów nadeszło do Gdyni ogółem
1.568 ton skór surowych wagi rzeczy-
wistej.

Zawarto nowe transakcje z Anglią,
Argentyną i Szwecją na dostawę skór
surowych łącznej wagi 902 ton wagi
zielonej.

Ponadto przybyły do Polski partie
skór futrzanych zakontraktowanych w
ramach umów z Bułgarią i Islandią.

W dziale garbników sprzedano
100 t. sumaku z Włoch, oraz ze Szwecji
500 ton ekstraktu dębowego w pro-
szku i 1.000 ton ekstraktu dębowe-
go stałego.

EKSPORT TEKSTYLÓW Z CZECHOSŁOWACJI

Czeski przemysł tekstylny będzie
eksportował rocznie artykułów włó-
knienniczych za 500 mln. koron czes-
kich, by za tę sumę sprowadzić ko-
nieczne surowce. Wyniki eksportu w
ciągu pierwszych miesięcy r.b. wska-
zują na możliwość zrealizowania tych
planów.

Wartość eksportu tekstyliów w cią-
gu tych miesięcy przeliczona w stosun-
ku rocznym przyniosłaby cyfrę 466
mln. koron czeskich.

RADIO

PIĄTEK, 20 SIERPNI
Warszawa I

6.15 Dzien. por. 6.30 Muz. por. 7.00
Skrót dzien. por. 7.05 Muz. por. 7.20 Po-
radnik gosp. domow. 7.30 Muz. por. 8.20
„Dziękuję ci, 8.35 Muz. por. 12.04 Dzien.
por. 12.25 Pieśni J. Sibeliusa. 12.45
Poradnik dla wst. 13.00 Kone. rozr. 13.45
Kompoz. tyg. 15.30 Dzien. por. 15.45
„Młody Włoch” 15.55 Kwartet utworów jaz-
zowych. 16.00 Dzien. por. 16.30 Pieśni.
16.45 Aud. dla chorych. 17.00 „Wiedzieli-
śmy” 17.15 Wstawię Ziem Odzyskanych — montaż.
17.45 Kone. dla przed. świata. 18.00
„Młody Włoch” 18.15 Wstawię Ziem Odzysk.
18.30 „W rytmie tańca” 19.00 „Słucha-
jcie” 19.15 „Nowe poglądy na leczenie
raka” 19.30 „Monstrum” 19.45 „Hrabina” op.
w 3 akt. 21.30 Dzien. por. 22.00 Muz.
tan. 22.55 Muz. tan. 23.00 Ost. wiad. 23.10 Muz.
tan.

Warszawa II

17.00 Muz. lekka. 17.15 Kone. dla przed.
świata. 18.00 Muz. pop. 18.15 „Hi-
story” 18.30 Wład. dzien. por. 19.00
19.30 Muz. pop. 20.00 „Cud” — opowiad.
20.15 Muz. tan. 20.30 „Francja przemawia
do Polski”. 21.00 Muz. tan. 21.30 Dzien.
por. 22.00 Muz. tan. 22.55 Muz. tan. 23.00
Ost. wiad. 23.10 Muz. tan.

Wyższe uczelnie otwierają podwoje dla nowej rzeszy studentów

Egzaminy wstępne trwają od 3 do 20 września

W związku ze zbliżającym się początkiem roku akade-
mickiego, przedstawiciel SAP otrzymał z Ministerstwa
Oświaty informacje, dotyczące pierwszego roku studiów
oraz studium wstępnego i kursu przygotowawczego.

Podstawą przyjęcia na pierwszy
rok na wszystkich wydziałach, od-
działach i studiach specjalnych, jest
egzamin wstępny. Egzaminy wstęp-
ne obejmują — egzamin pisemny
na temat związany z kierunkiem
studiów oraz egzamin ustny z nauki
o Polsce współczesnej. Ponadto
na wydziałach, na których liczba
miejsc została ograniczona, Rady
Wydziałowe mogą wprowadzić egza-
miny dodatkowe. Bez egzaminu
wstępnego zostaną przyjęci absol-
wenci wstępnego roku studiów, któ-
rzy złożyli egzamin końcowy z wy-
nikiem pomyślnym, oraz kandyda-
ci zakwalifikowani przez Min. Ob-
rony Narodowej. Jeżeli liczba zło-
żeń przekracza ustaloną ilość
miejsc, pierwszeństwo mają dzieci
robotników, chłopów oraz intelligen-
cji pracującej, żołnierze z wojny
1939—45, pracownicy społeczni i ci,
którzy wykazali się co najmniej ro-
czną pracą zawodową, związaną z
obranym kierunkiem studiów.

Egzaminy wstępne odbywają się
w terminie od 3 do 20 września r.b.

Ilość miejsc

Min. Oświaty ustaliło następującą
liczbę miejsc na pierwszy rok stu-
diów: Uniwersytet Warszawski —
2245 (z czego na wydział lekarski
285 miejsc, prawa — 470, humani-
styczny — 600, farmaceutyczny —
90, matematyczny — przyrodniczy —
400, weterynaryjny — 100).

Politechnika Warszawska posiada
2620 miejsc, z czego najwięcej wy-
dział mechaniczny — 200, inżynie-
ryjny — 200, oraz geodezyjny i ele-
ktryczny po 120.

Zbiory buraków cukrowych zapowiadają się doskonale

Zbiory buraka cukrowego zapowia-
dają się znakomicie. Podczas gdy w
zeszłym roku zbiór z hektara wy-
nosił średnio 167 q buraków, obec-
nie — według obliczeń fachowców —
osiągniemy 180 q. A że jednocze-
śnie wzrósł obszar zasiewu z 210 na
220 tysięcy hektarów, powinniśmy
uzyskać dodatkową nadwyżkę
1.800.000 q buraków.

Najlepiej zapowiada się burak cu-
krowy w pomorskim i pomorskim,
słabiej nieco w gdańskim.

Najgorzej w tym roku działo się
uprawom buraczanym w okolicach

Suchanowa i Ciechanowa, gdzie spa-
dły ulewne deszcze, połączone z o-
berwaniem chmury. Centralny Za-
rząd Przemysłu Cukrowniczego wy-
słał w te okolice specjalną komi-
sję dla zbadań wysokości szkód.

Zbiory buraków w tym roku roz-
poczyna się z początkiem październi-
ka, kampania zaś cukrowa trwać
będzie od drugiej połowy paździer-
nika do końca roku. W kampanii
tegorocznej wezmą udział dwie no-
we cukrownie: w Kłuczewie pomor-
skim i w Gryficach na Pomorzu Za-
chodnim.

W ciągu roku CZWARTY MILION na Nr 7778 padł wczoraj

W NIEZMIENIE SZCZĘŚLIWEJ KOLEKTURZE

Heleny WOLAŃSKIEJ WARSZAWA
MARSZAŁKOWSKA 121

TABELA WYGRANYCH 53 LOTERII

10-ty dzień ciągnięcia 4-tej klasy

Wygrana 2000.000 zł padła na Nr 79827 w Katowicach.	2221 314 437 807 453 710 339 4580
Wygrane po 1000.000 zł padły na Nr Nr 7778 w Katowicach; 9029 22792 w Warszawie.	7277 701 842 9550 10243 11272 752
Wygrana 500.000 zł padła na Nr 72656 w Warszawie.	12166 798 14727 918 16219 710 17161
Wygrane po 200.000 zł padły na Nr Nr 48382 w Katowicach; 54680 w Warszawie.	207 270 803 18933 19799 947 20307
Wygrane po 100.000 zł padły na Nr Nr 2922 12502 47667 59271 71991 75157 85286.	21025 723 22067 381 23021 648 25551
Wygrane po 50.000 zł padły na Nr Nr 16885 18252 32921 33213 34079 34727 53703 73308 81264.	881 28898 30249 31040 32358 970 33191
Wygrane po 20.000 zł padły na Nr Nr 1140 2134 2998 5254 5416 5564 8143 13001 13237 14320 20978 22363 24487 28492 29269 32396 43002 53657 60311 67029 71668 78524 78830 83145 85205.	485 34156 35842 36048 37835 38531
Wygrane po 10.000 zł padły na Nr Nr 956 1173 1847 2205 2343 3009 3552 4383 4939 5883 6345 9536 10152 10465 10697 11185 12500 14284 14684 15089 16163 16853 17474 18457 19561 20176 20649 20637 21632 23176 23931 24935 25184 25337 25816 26536 28371 29741 29841 29856 31259 32203 33867 36187 37149 38260 39708 39778 40590 41171 41324 41773 42283 42405 43933 44327 44557 46881 47747 48016 48390 48450 49834 49967 51053 51911 52977 53175 53412 53936 55947 56117 56250 57008 57271 59328 60436 60856 61405 62997 64040 65721 65774 66542 67275 67305 67617 67675 68800 68978 69205 70179 74743 75562 75899 76212 76387 76990 77294 78977 79138 79756 81868 82391 84242 84415 85037 85194 85518 86379 86637 89660.	39071 121 889 40249 683 41102 712 838 42159 214 348 841 976 43548 44866 983 45472 46598 705 800 47532 956 49861 882 51734 52806 53027 804 54043 616 918 55333 969 57768 864 58066 644 707 59315 573 61215 61335 588 62277 334 847 911 65545 68006 030 67017 286 468 482 68060 69067 671 70688 71156 72495 576 593 74076 466 917 76247 77096 78396 80474 81206 82811 83131 421 604 84930 991 85113 332 385 889 905 86805 87159 698 769 89176 316 678.
Dalszy ciąg wygranych po 4.000 zł i 1-go dnia ciągnięcia.	134 186 272 318 385 389 627 644 648 657 698 765 917 851 903 64014 046 051 223 412 444 457 488 542 704 733 776 777 942 979 65006 028 039 079 113 219 295 65344 362 566 583 603 622 724 762 770 889 895 959 66091 172 363 434 533 587 663 665 710 771 882 957 917 969 988 67026 031 044 090 161 209 233 287 306 324 358 365 370 373 378 461 541 550 551 580 594 642 691 726 737 761 806 814 863 943 977 68021 039 114 166 187 233 279 297 314 318 442 457 465 521 538 628 661 694 709 717 791 816 881 921 992 69038 039 114 220 236 346 423 459 574 538 587 653 809 831 847 854 870 946 978 980.
	70043 047 087 106 112 197 209 274 278 386 399 419 439 460 489 578 580 650 655 696 753 785 883 935 71013 021 051 070 173 150 281 337 362 453 454 459 469 603 661 696 725 743 745 776 781 888 998 72020 045 052 068 173 217 278 320 408 429 477 492 560 569 745 747 910 917 73053 076 123 167 170 218 224 231 348 352 377 477 861 961.

Pozostałe wygrane po 4000 zł. należy sprawdzić w kolekturze.

ŻYCIE PARTII

Przebieg wspólnej akcji szkoleniowej PPS i PPR w województwie krakowskim

W Krakowie odbyła się wojewódz-
ka międzypartyjna konferencja szko-
leniowa PPS i PPR z udziałem
członków komisji szkoleniowych i
kandydatów na kurs prelegentów.

W foku obrad złożyło sprawozda-
nia z dotychczasowego przebiegu
akcji wspólnej szkolenia w woje-
wództwie. Ogółem zorganizowano 58
kursów z 2947 uczestnikami. Z tej
liczby 44 kursy czynne są przy więk-
szych ośrodkach przemysłowych i
zakładach pracy. Wykłady prowa-
dzone były przez 153 prelegentów.
Największe nasilenie posiada akcja
szkoleniowa w Krakowie, gdzie czyn-
nych jest 27 kursów, obejmujących
1800 uczestników. Szesć kursów zo-
stało już zakończonych. We wrze-
śniu zorganizowane zostaną dalsze
kursy przy poszczególnych zakła-
dach pracy.

Najlepsze wyniki osiągnięto w
akcji szkoleniowej w powiecie chrza-
nowskim, gdzie zorganizowano 6
kursów; cztery dalsze kursy są w
trakcie organizacji. Równie dobre
wyniki osiągnięto w pow. nowosa-
deckim. W pow. krakowskim wzoro-
wo zorganizowano akcję szkoleni-
ową w Bieżanowie i w Wieliczce, w
miechowskim, limanowskim i my-
ślenickim.

W Krakowie odbyła się inaugura-
cja międzypartyjnego kursu dla pre-
legentów. W kursie bierze udział 80
członków obu partii robotniczych z
terenu całego województwa. Absol-
wenci kursu będą wykładowcami na
wspólnych kursach szkoleniowych w
poszczególnych miejscowościach wo-
jewództwa krakowskiego.

W czasie uroczystej inauguracji,
okolicznościowe przemówienia wy-
głosili: sekretarz KW PPR w Krako-
wie, tow. Starzec i sekretarz MK
PPS, tow. Ciepielowa.

SKOMUNIKAT PK. PPS WARSZAWA- PRAWOBRZEŻNA

Powiatowa Komisja PPS Warszawa-
Prawobrzeżna niniejszym zawiadamia, że
w dniu 20 bm. (piątek) o godz. 15 w
lokalu przy ul. Sienieja 4, odbędzie się
posiedzenie Egzekutywy Powiatowej PPS
Warszawa - Prawobrzeżna. Stawiennictwo
obowiązkowe.

DZIELNICA OCHOTA

W czwartek 19 bm. o godz. 16.30 w lo-
kalu Dzielnic PPS Ochota, odbędzie się
zebranie przewodniczących, sekretarzy i
skarbników Kół należących do Dzielnic.

DZIELNICA GROCHÓW

Dnia 19 bm. o godz. 16. odbędzie się
zebranie międzypartyjne członków PPS i
PPR, zatrudnionych w Państwowych Za-
kładach Samochodowych nr 2, przy ul.
Młinskiej 26. Obecność obowiązkowa.

DZIELNICA MOKOTÓW

W najbliższych dniach odbędzie się na
terenie Dzielnic Mokotów, następujące
wspólne zebrania Kół PPS i PPR:
19 bm. o godz. 16 — Film Polski.
19 bm. o godz. 19 — Fort-Mokotów.
19 bm. o godz. 15 — CZPS.
19 bm. o godz. 15.30 — CZP Drzewnego.
20 bm. o godz. 15 — BZA.
20 bm. o godz. 16 — MZK-Mokotów;
20 bm. o godz. 15.30 — PZWS;
20 bm. o godz. 16 — Monopol Zapalczany.

DZIELNICA WARSZAWA-POLUDNIE

W dniu 19 bm. (czwartek) o godz. 16
w lokalach Dzielnic, Chocimska nr 4, od-
będzie się zebranie przewodniczących,
sekretarzy i skarbników Kół.

W dniu 19 bm. (czwartek) o godz. 16 w
lokalu PPS, Stepieńska nr 42, odbędzie
się zebranie przewodniczących, sekretarzy
i skarbników Kół b. Dzielnic Czerna-
ków. Ze względu na ważność spraw obec-
ność obowiązkowa.

W Z WYSTAWY ZIEM ODZYSKANYCH

WSKAZÓWKI DLA
ZWIEDZAJĄCYCH

Godziny zwiedzania: 8 — 20. Weso-
łe miasteczko: 8 — 24. Pawilon Ga-
stronomiczny: 8 — 23.

Ceny biletów: Normalny 20 zio-
tych. Za okazaniem leg. Zw. Zaw. 150
zł. Wycieczkowy 100 zł. Młodzież 50
zł. Wstęp wolny na WZO mają wojs-
kowi w grupach zbiorowych, wycho-
wankowie sierotocinów itp.

PRZECHOWALNIA BAGAŻY

Przechowalnia bagażu znajduje się
w Pawilonie Prostopokątnym, na lewo
od wejścia. Za opłatą 30 złotych prze-
chowuje się bagaż ręczny, ubrania,
rowery, wózki dziecięce itp.

„PRZECHOWALNIA DZIECI”

Młodsze dzieci można oddać pod
opiekę RTPD w Pawilonie za Halą
Ludową, obok pergoli. Za opłatą 60
złoty (pięć godzin) dzieci otrzymu-
ją opiekę, zabawkę, wyżywienie.

WYDAWNICTWA WZO

Przed zwiedzeniem WZO należy za-
opatrzyć się w wydawnictwa jak
„Krótki przewodnik po Wystawie”
(cena 30 zł), Broszura Problemowa
(20 zł), Katalog WZO (100 zł). Wy-
dawnictwa te są do nabycia u prze-
dawców i w kioskach „Ingosu”.

PAMIĄTKI Z WZO

Na terenach wystawowych można
też nabyć pamiątki wystawowe jak
znacznik WZO (w cenie od 80 do 120
zł), kartki pocztowe (jednobarwna 10
zł, wielobarwna 15 zł), Herb Wrocła-
wia (120 zł).

Bądź mądry przed szkodą...

Premiowa sprzedaż książek „WIE-
DZY” odbywa się tylko w czasie
trwania Wystawy Ziem Odzyska-
nych w księgarni „WIEDZY”, Wro-
claw, Rynek 14.

Chcesz wygrać komplet opraw-
nych książek

wartości 50.000 złotych
kup książkę „WIEDZY” będącą na
Wystawie Ziem Odzyskanych.

OPIEKA SANITARNA

Opiekę sanitarną pełnią posterunki
PCK. Na terenie WZO czynne są trzy
punkty PCK: 1) w Hali Ludowej, 2)
na terenie „B” w Pawilonie ZUS oraz
3) w Wesołym Miasteczku.

POCZTA

Na terenie „A” czynny jest ambu-
lans pocztowy, przy wejściu na pier-
wszy mostek prowadzący na teren
„B”. Można tu załatwić wszelkie
sprawy pocztowe i nadać depeszę.
Czynny jest tu też dział filatelistycz-
ny, gdzie sprzedawane są znaczki wy-
stawowe ze specjalnymi datownikami.

Poza tym czynne są punkty poczt-
owe w Hali Ludowej oraz w Pawilonie
Gastronomicznym. Przesyłki pocztowe
przyjmowane są także przez 11 listo-
noszy na terenach „A” i „B”.

PRZEWODNICY

Biuro przewodników mieści się w
Pawilonie Czterech Kopuł i piętro.
Biuro posiada 26 przewodników, 7
przewodników władą obcymi języka-
mi (francuskim, rosyjskim, angielskim,
czeskim, węgierskim, tureckim, nie-
mieckim). Przewodnicy oprowadzają
wycieczki krajowe i zagraniczne po
terenie „A”. Przewodnicy są pracow-
nikami Dyrekcji WZO i nie pobierają
opłat za oprowadzanie.

FOTOGRAFIE

Na terenie WZO zatrudnionych jest
10 fotografów Filmu Polskiego. Koszt
dru zdjęć formatu 6 x 9 wynosi 200
zł. Zamiejscowym zdjęcia są wysyła-
ne.

Punkt obsługi fotograficznej Filmu
Polskiego czynny jest przy ul. Wro-
clawskiej — pod pierwszym most-
kiem, prowadzącym na teren „B”.

Naszym zdaniem

Tramwaj, czy autobus?

Dyskusja to nie nowa — już przed wojną zapadła decyzja, że przez nową w zasadzie ustalono, że oba wo budujący się most śląsko - dąb - te środki komunikacji miejskiej ma być tramwaj, jednak z po - wozem rozstrzygnięciem. Autobus dla wsięgu. Zwiększyli urbanizacji, którzy konsekwentnie realizują plan budowy Warszawy nowoczesnej. Stosunek niewątpliwie są założeni - prędkości, od budowy w Warszawie, odbudowywanej w miastach najnowszym założeń urba - nistycznych, lecz należy się ciągle liczyć z tym, że sprawy te dojrze - wają będą przez dziesiątki lat, zaś miasto, liczące 600 tysiącami miesz - kańców, ma również pilne potrzeby dnia dzisiejszego. Dlatego, nie ma - jąc wyłączenie na myśl decyzji na temat komunikacji miejskiej przez nowo budujący się most, pragnęli - byśmy, by w planowaniu ogólnym odbudowy stolicy na większą i dal - szą przyszłość uwzględniano były, a także brak jest taboru MZK, jednak również potrzeby i możliwo - ści realizacyjne miasta — dnia dzie - szego.

Ostatnio po długich dyskusjach szejszego.

Międzynarodowa kompania SP zakończyła pracę w Warszawie

17 sierpnia w godzinach popołud - niowych odbyło się na terenie "Ury - nów" uroczyste pożegnanie Mię - dzynarodowej kompanii Służby Pol - sce, zatrudnionej w przedziale trzech tygodni przy odgruzowywaniu ulicy Marszałkowskiej. Zagranicznymi mło - dzieźmi, przedstawicielami władz Służby Polscy, Związku Młodzieży Polskiej oraz junacy SP.

Młodzież Węgier, Danił, Norwegii, i Finlandii usunęła ponad 7 tys. m. sześć. gruzu, wydobyla około 21 tys. kg. złomu żelaznego, oraz oczyściła z wapna kilkadziesiąt tysięcy cegieł.

Indywidualnie wyróżnili się w pra - cy Valdemar Petersen (Dania), Han - co Aittomaki (Finlandia) oraz Ka - daz Laszlo i Masja Varga (Węgry).

Wszystkie zagraniczne zespoły o - trzymały upominki w postaci pa - miątkowych statulek, a każdy ju - nak indywidualnie honorową odzna - kę SP.

Przodownicy pracy 9 etapu współzawodnictwa w P.Z.Inż. Ursus

Przodownia pracy Państwowych Zakładów Inżynierskich w Ursusie ob. Smutkiewicz, matka czworga dzieci, odniosła po raz 5 zwycięstwo w swej grupie, osiągając 275% nor - my.

W innych grupach tytuł przodow - nika p.acy tych zakładów uzyskał Z. Chamernik (261% normy), E. Ja - błońska (307,9%), w klasie S. Le - bionka (419%), w grupie wyścigarki: S. Markiewicz (470%); w grupie szli -

fierki S. Dyr (345%); tokarnie śred - nie: K. Kozubowski (347,9%); wle - dźki: H. Żukowski (34%); w gru - pie frezarki R. Laskowski (337%); w grupie traserzy K. Markowski (341%).

W czerwcu współzawodniczyli w zakładach P. Z. Inż. Ursus ogółem 591 osób. Równolegle ze współzawo - dnictwem pracy robotnicy rozwijają racjonalizację produkcji. Około 50 projektodawców otrzymało nagrody w łącznej kwocie 320.000 zł.

Zoliborz doczeka się nareszcie upragnionych budynków szkolnych

Remont dwóch szkół zoliborskich, przy ul. Feliksa 15 i Kolektorskiej 9 nie natrafia już na przeszkody. Nowoczesny o trzech kondygnac - jach gmach przy ul. Kolektorskiej będzie gotów z początkiem nadcho - dzącego roku szkolnego. 800 dzieci znajdzie tu pomieszczenie.

Odbudowa szkoły przy ul. Felixa - skiego będzie ukończona ostatecznie w kwietniu 1949 r. Jest to jeden z większych gmachów szkolnych stoli - cy.

Naprzeciw szkoły przy ul. Felixa - skiego, po drugiej stronie ulicy, pod nadzorem technicznym WDO, koń - czy Zarząd Główny RTPD budowę wzorowego ośrodka szkolnego dla wychowawców i wychowawczyń przedszkoli oraz dziecińców z inter - natem na 120 osób. Ośrodek składa się z kompleksu 6 baraków murowa - nych, urządzonych z dużym smakiem estetycznym praktycznie i wygodnie. Jest to pierwszy tego rodzaju zakład w Polsce. Pierwsi kursanci pojawią się tu już we wrześniu rb. (R)

Przetarg nieograniczony

P. Z. Philips S. A. Zarząd Państwowy w Warszawie, ul. Karolko - wa 32/44, ogłasza niniejszym przetarg nieograniczony na odbudowę hali fabrycznej o kub. ok. 6300 m³.

Przetarg odbędzie się dn. 28.VIII.1948 r., o godz. 11-ej w biurze technicznym P. Z. Philips S. A. Zarząd Państwowy w Warszawie, ul. Karol - kowa 32/44.

Oferty w zalakowanych kopertach, bez znaku firmy, należy złożyć w biurze technicznym P. Z. Philips S. A. Zarząd Państwowy w Warsza - wie do dn. 28.VIII.48 r., godz. 10.45.

Do oferty na wyżej wymienione roboty należy dołączyć:

- 1) wadium w wysokości 2 proc. od sumy oferowanej należy złożyć w kasie P. Z. Philips S. A. Zarząd Państwowy w Warszawie,
- 2) odpis rejestru handlowego firmy.

P. Z. Philips S. A. Zarz. Państw., zastrzega sobie:

- 1) prawo unieważnienia przetargu bez podania powodów.
- 2) prawo wyboru dowolnego oferenta,
- 3) oddania robót częściowo,
- 4) dostarczenia większości materiałów.

Blizsze informacje oraz ściep kosztorysy, za zwrotem kosztów, można otrzymać w biurze technicznym P. Z. Philips S. A. Zarząd Państwowy w W-wie, Karolkowa 32/44. 6508

Wzmianka o przetargu

Miejskie Zakłady Komunikacyjne ogłaszają przetarg nieograniczony na wykonanie instalacji elektrycznych w budynku stacji „Wola” przy ul. Miłkowskiej 2.

Pełny tekst ogłoszenia zamieszczony został w „Monitorze Polskim” nr 70 z dnia 17 sierpnia 48 r.

Składanie ofert do dnia 28 sierpnia 48 r., godz. 8.

Otwarcie w tym dniu, godz. 8.30.

6507

UBEZPIECZALNIA SPOŁECZNA W RZESZOWIE

ogłasza konkurs na stanowisko lekarza domowego w Łańcucie, II rejou.

Kandydat winien przedłożyć do podania:

- 1) dowód obywatelstwa polskiego,
- 2) odpis dyplomu lekarskiego.
- 3) dowód uprawniający do wykonywania praktyki lekarskiej, 4) świad - dectwa z odbytej praktyki lekarskiej, 5) życiorys napisany własnoręcznie.

Szczególne warunki pracy i pracy będą ustalone przy zawieraniu umowy o pracę, zgodnie z umową zbiorową, zawartą między Ubezpie - czalnią Społeczną w Rzeszowie a Związkiem Lekarzy Ubezpieczalni - zarządzeniemi Władz Nadzorczych. Stanowisko do objęcia od zaraz.

Podania i dowody należy przysłać do Dyrekcji Ubezpieczalni Spo - łecznej w Rzeszowie w terminie do dnia 15 września 1948 r.

DYREKCJA UBEZPIECZALNI SPOŁECZNEJ Rzeszowie 6517

Spółdzielnie Pracy rozwiązuja kwestię bezrobocia kobiet

W Urzędzie Zatrudnienia kolejki się jednak nie zmniejszają

W ostatnim tygodniu zwiększyła się ilość rejestrują - cych się bezrobotnych, zarówno kobiet jak i mężczyzn. Zapotrzebowanie na robotników jest dość duże. Na pra - cę kobiecą raczej minimalne. Częściowo rozwiązaniem kwe - stii bezrobocia kobiet dają organizujące się spółdzielnie pracy.

Od bardzo wczesnego rana gro - madzą się bezrobotni przed gma - chem Urzędu Zatrudnienia przy ul. Targowej. Na dworze formuje się kolejka mężczyzn. Wewnątrz, na schodach, ustawiają się kobiety. Wozy otwiera drzwi: kto następ - ny? Od ściany odrywa się młoda ko - bieta o miłej twarzy. Wchodzimy za nią.

— Imię? Nazwisko? Adres? Kwa - lifikacje?

Jest rutynowana ekspedientka, pracowała przed wojną w sklepie galanterijnym. Ma szczęście. Wła - śnie przyszło zapotrzebowanie na

ekspedientkę z Hurtowni Artyku - łów Galanterijnych. Zadowolona bie - rze skierowanie i udaje się na miej - sca.

Przechodzimy do gabinetu naczel - nika urzędu.

Mężczyznom o pracę łatwiej

Ostatnio zarejestrowanych jest 4,300 mężczyzn i 2,500 kobiet. W tym większość nie posiada żadnych kwa - lifikacji. Mężczyźni szybciej jednak mogą znaleźć zatrudnienie, gdyż istnieje duże zapotrzebowanie na ro - botników budowlanych (400 mura -

rzy i 1000 niewykwalifikowanych). Zapewnia się im dowóz samochodami na miejsce pracy, a zamieszko - wani w kwaterunek. Wśród bezrobot - nych większość rzeczywiście chce pracować. Część jednak (około 15%) tylko łazikuje, przechodząc z jednej roboty do drugiej.

Kobiety czekają długo

Gorzej przedstawia się sprawa z zapotrzebowaniem na pracę kobiet. Najbardziej odczuwa się brak pomoc - nic domowych, ale na takie zajęcia bezrobotne nie mają ochoty. Bez wy - kształcenia, nie nauczone żadnego fachu, częstokroć wykolejone wojną, nie wiedzą, co z sobą zrobić. Stosun - kowo najchętniej przyjmują robotę w spółdzielniach pracy, które dają im oprócz zarobków fachowe wy - kształcenie. W stadium organizacji znajduje się obecnie kilka takich spółdzielni pracy. Spółdzielnia „Wza - jemność” w Henrykowie przewiduje

TEATRY

TEATR POLSKI (Karasia 2):
Czwartek — godz. 19 — „Eugeniusz Oniegin”.
Piątek — godz. 19 — „Hrabina”.
Sobota — godz. 19 — „Carmen”.
Niedziela — godz. 14.30 — „Swante - wid”.
„Bagatela”: godz. 19 — „Aida”.
TEATR MOŻAJCOWSKI (Marszałkowska 8):
godz. 19 „Szczęśliwy dzień”. W soboty niedziela godz. 19 — „Uprośczenie z Sarajem”.
TEATR „PLACÓWKA” (ul. Królewska 12):
TEATR MALY (Marszałkowska 81):
godz. 19 „Candida”.
TEATR „COMEDIA” (ul. Świdzka 2):
godz. 19 „Król wieszczów” (ponied., wtorek i środa).
TEATR POWSZECHNY (ul. Zamajskaja 63):
godz. 19 „Głęboko sięga korzenie”.
TEATR „MINIATURA” (Marszałkowska 63):
godz. 19 „Dom Kobiet”.
TEATR KLASYCZNY (Mokotowska 13):
godz. 19 „Sana”.
TEATR NOWY (ul. Puławska 39):
godz. 19 „Porwanie Sabinek” i J. We - grzynem.
TEATR LETNI (ul. Polna 36):
godz. 19.15 „Nitouch”.
TEATR „WROBLEK WARSZAWSKI” (Zygmuntowska 6):
godz. 17.30 i 19.30 „O wszystkim i o niczym”.

Bakterie czerwonej czyhają na wózkach z brudnymi owocami

Handlarze nie przestrzegają obowiązujących przepisów sanitarnych

Pokazało się ostatnio na rynku warszawskim sporo owoców (co powinno być zapowiedzią zniżki cen). Sprzedaż ich jednak w więk - szości wypadków jest sprzeczna z elementarnymi zasadami higieny i uraga przepisom sanitarnym. Zarówno wózki z owocami, jak i sami sprzedawcy rażą nie rzadko wyjątkowym niechlujstwem. Mało kto pamięta o myciu owoców — a spożycie na poczekaniu — ostrzega - my — grozi czerwinką!

— Jakże przepisy sanitarne obo - wiązują handlarzy owocami? — za - pytujemy dr Meyera z sanitariatu miejskiego.

— Sprzedawca powinien być ubra - ny w biały fartuch. Wymagane jest przykrywanie owoców celofanem, a niezależnie od tego — ma być da - szek nad każdym wózkiem. Przy wózku powinien znajdować się kosz lub skrzynka na odpady.

— A jak jest w rzeczywistości?

Dr Meyer rozkłada beznadziejnie ręce.

— Niestety, warunki w jakich się sprzedaje owoce są skandaliczne. Sanitariat miejski nie ma odpowied - niej ilości ludzi do walki z niechluj - nymi handlarzami, których liczba zwiększa się z każdym dniem. Mi - lica Obywatelska jest zbyt przeciążo - na pracą, aby mogła poważniej in - terweniować w tej sprawie. Sądzę, że tylko całe społeczeństwo przez zdecydowaną postawę i bojkot han - dlarzy — brudasów mogłoby ich skłó - nić do stosowania się do wymogów higieny. Sytuacja jest poważna.

Białe fartuchy?

Sprzedawcy owoców w białych far - tuchach? Nie widać ich nigdzie w śródmieściu. Może na Pradze?

Przy ul. Targowej, koło petli „25”, umieszcilo się kilka wózków z owo - cami. Wokół wielkie kupy śmiecia i tumany pyłu. Kurz grubą warstwą osiada na śliwkach i gruszkach. Ro - je much brzęczą w powietrzu. — Do

Ostrzegamy przed czerwinką!

— Mamo, kup śliwek — prosi kil - kuletni brzdąc. Za chwilę zakurzony owoc, za pośrednictwem wyjątkowo brudnej ręki handlarza, przenosi się z wózka do torby. Chłopczyk z zapa - lem zaczyna „palaszować” śliwkę, z fantazją wypływając naokoło pestki.

— Czekaj, to zakurzony! — prze - rzywa mu matka i wyciera owoc — wyjątkowo brudną chusteczką. A więc są czasem dobre chęci. Tylko wykonanie wadliwe. Prosimy ro - zejrzeć się wokół, na ulicy, w tram - waju (tak jest!), w parkach — ilu ludzi spożywa z apetytem upstrzone przez muchy, brudne owoce. O czerwinkę nie trudno — a czerwinka, to bardzo ciężka i wyczerpująca choroba (Ks)

ZOO — żywy podręcznik pomoże dzieciom w nauce

Dyr. Żabiński wyjeżdża wkrótce po nowe, zamorskie zwierzęta

ZOO warszawskie cieszy się wielkim powodzeniem. Odwiedza je tłumnie przede wszystkim młodzież. W zbliżającym się roku szkolnym, dzieci będą korzystać z ogrodu, który będzie im ilustro - wał naukę zoologii. Dyr. Żabiński wyjeżdża w najbliższych dniach do Kopenhagi, skąd przywiezie szereg zwierząt dla ogrodu stołecznego.

Przed wszystkim będą to antylo - py i różne gatunki małp. Na począt - ku września przyjadą zwierzęta z Amsterdamu, m. in. także samica kangura (samiec mieszka już w ZOO).

Woda jednak ze stacji pomp jest o - czyszczona i chlorowana. Jest to jej niewątpliwą zaletą — dla ogrodu jednak potrzebna jest woda t.zw. „biologicznie czynna”, czyli po pro - stu nieoczyszczona.

Studnia artezyjska, która dostar - czała ZOO takiej wody przez dzie - sieć lat, popadła w ruinę. Władze mie - skie uzależniają przyznanie fundu - szów na reperację studni od sporzą - dzenia kosztorysu robót, co jest nie - wykonalne, gdyż nawet najlepszy fa - chowiec nie mógł określić co studni dolega.

Jeżeli nie uda się wybrnąć z tego błędnego koła — ZOO będzie mu - siało uruchomić specjalną pompę i czerpać wodę z Wisły. Będzie to na - turalnie kosztować dużo więcej. (pa)

Wszystkie dzieci do szkół

Inspektorat Szkolny Warszawy za - wiadamia, że w związku z wykona - niem obowiązku szkolnego zostały utworzone na terenie Warszawy ob - wody szkolne dla szkół podstawo - wych i rejonów szkolne dla szkół śred - nich ogólnokształcących.

W drugiej połowie sierpnia wszyst - kie dzieci w wieku szkolnym (od 7 do 14 lat) nie uczęszczające do pu - blicznych szkół podstawowych otrzy - mają zawiadomienie, do której szko - лы zostały przydzielone. Zawiadome - ni winni się zgłosić do kancelarii od - nośnych szkół.

Warszawa jedzie na Wystawę Z O

Wczoraj ukonstytuował się Spo - łeczny Komitet Propagandy Wystawy ZO na którego czele stanął wicepre - wodniczący Stoł. Rady Narodowej, tow. Dworakowski. Komórki Komit - etu mają powstać we wszystkich, większych warszawskich zakładach pracy. W porozumieniu z „Orbisem” projektuje się urządzenie tanich, ma - sowych wycieczek świata pracy do Wrocławia. Sekretariat Komitetu mieści się w gmachu BGK AL Sikor - skiego 7 pok. 235. (R)

Liceum Administracji Finansowej

Ministerstwo Skarbu uruchamia 1 września 1948 r. przy Szkole im. Ro - eslerów w Warszawie przy ul. No - wogrodzkiej Nr 58 Państwowe Li - ceum Administracji Finansowej o dwóch oddziałach: 1) dla młodzieży — z programem nauki 36 godzin ty - godniowo, przy czym kurs trwać będzie 2 lata oraz 2) dla pracowników urzędów skarbowych i instytucji fi - nansowych z programem nauki 24 godziny tygodniowo; kurs trwać he - dze również 2 lata.

ROBOTNIK

Wydawca: RADA NACZELNA PPS

Redaguje: Komitet Nakład: Spółdz. Wyd. „Wiedza”

Redakcja i Administracja, Warszawa, Al. Jerozolimskie 85

Telefony: Redaktor Naczelny 8.85-01, Sekretarz Redakcji 8.85-02, Dział Ogłoszeń 8.85-03, Admin. Drukarni 8.86-37, Drukarnia 8.79-61, Administracja Wydawnictwa 8.85-04

Godziny przyjęć: Redaktor Nacz. g. 10 — 11, Sekretarz Red. g. 13 — 15, Administracja czynna od g. 8 do 15. Kasa czynna od g. 9 do 14

Konto czekowe PKO nr 1-880 lub Bank Gosp. Spółdz., Oddz. w Warszawie Nr. 195

Prenumerata miesięczna w kraju: zł 120, zagranicą 300. Prenumerata należy opła - cać do 10 każdego miesiąca na konto PKO 1-880. Przy przeliczeniu prenumeraty należy podać dokładny i czytelny adres. Przy opłacaniu prenumeraty na odwo - cie odcinka podać należy nazwisko, imię, pocztę oraz numer złaiku. Przy zmianie adresu podać trzeba poprzedni adres.

CENY OGŁOSZEŃ:

Ogłoszenia drobne po zł 30 za wyraz. Poszukiwanie pracy po zł 15 za wyraz. W tekście redakcyjnym do 70 mm zł 100; od 71 — 120 mm zł 140; od 121 — 200 mm zł 170; od 201 — 300 mm zł 225; powyżej 300 mm zł 300 za 1 mm szerokość 1 szpalty. Za tekstem do 70 mm zł 90; od 71 — 120 mm zł 90; od 121 — 300 mm zł 100; od 201 — 300 mm zł 130; powyżej 300 mm zł 180 za 1 mm szerokość 1 szpalty. Nekrologi: do 70 mm zł 60, od 71 — 120 mm zł 75, od 121 — 300 mm zł 120, od 201 — 300 mm zł 150, powyżej 300 mm zł 200 za 1 mm szerokość 1 szpalty. Za niedzielną i świętą dodatek się 30 proc. Za terminowy druk ogłoszeń Administracja nie odpowiada.

OGŁOSZENIA PRZYMUSZAJĄ:

Centrale Biuro Ogł. i Rekl. Sp. Wyd. „Wiedza” Oddział w Warszawie, Al. Jerozolimskie 85, tel. 885-05 oraz Agencja reklamowa: Al. Gen. Sikorskiego 15 — „Impet”, Kolektura Marszałkowska 1 — L. Urbanowicz, sklep z mat. piśm. i wszystkie oddziały Sp. Wydawn. „Wiedza” w Polsce, Polska Agencja Pra - cowa — Biuro Ogłoszeń i Reklam w w. ul. Miód, Jędrzejowski 11, wszystkie oddziały E. A. F. w Polsce, Biuro Ogłoszeń i Reklam „Centra” L. Da - widskiego 16 oddziały Marszałkowska 96, Poznańska 31, Targowa 47, „Wolność” — Warszawa, Marszałkowska 96, Sp. Agencja Prasowa „Głos”, ul. Żłota 4, Biuro Ogłoszeń Teofil Pietraszek Warszawa, Wspólna 30, tel. 885-36.

B-56558 Druk. Sp. Wydawn. „Wiedza” — „Robotnik” nr 1

Zielona Góra — miasto winnic i kominów fabrycznych

Wolno przesuwają się pociąg po piaszku Brześć — Legnica przez most kolejowy na Odrze koło stacji Pomorsko. Za oknem przedziału, poprzez żelazne konstrukcje wiązań mostowych widać fale spokojnego nurtu Odry, lśniącej w potokach promieni słonecznych.

Srodkiem koryta rzecznego płynie holownik. Pióropusz czarnego dymu okala niski komin. A dalej złączone naprężonymi linami suną kółkami się naładowane aż po linię wodną barki i szkuty.

Syk automatycznych hamulców.

Pociąg jedzie tak powoli, że odnosi się wrażenie, że właściwie stoi w miejscu. Przesuwamy się przez najbardziej zniszczoną podczas działań wojennych część mostu. Uśmiechają się do nas robotnicy i kolejarze, zatrudnieni przy odbudowie. Obnażone torsy, spocone twarze, świadczą o ciężkiej zaiste pracy. Tu, w znojemnym trudzie — zdobywa się chleb powszedni.

Przebiegły gwizd lokomotywy. Szybkość zwiększa się i po krótkiej jeździe stajemy na dworcu w Czerwienku. Jest to ważny węzeł kolejowy skupiający dwie magistrale

wiodące przez Krosno Odrzańskie do Gubina nad graniczną Nysą, oraz przez Zieloną Górę do Legnicy. Parowóz przetacza skład pociągu na drugą stronę peronu i przez pagórkowatą, pełną zagajników i półokolicę mknijemy już bezpośrednio do Zielonej Góry — duchowej stolicy Ziemi Lubuskiej, miasta winnic i fabrycznych kominów.

To ostatnie określenie brzmi trochę fantastycznie, pachnie bluffem. Okopane kminy fabryczne i soczyste zielone kiście winogron — to

biegunowe dwa pojęcia. Lecz pobyt w Zielonej Górze w całej rozciągłości określić powyższe potwierdza.

„Wagmo”

Tuż przy dworcu kolejowym dominują ogromne swych hal fabrycznych, dźwigów i przesuwnic Zaodrzańskie Zakłady Budowy Mostów i Wagonów zwane w skrócie „Wagmo”, zatrudniające przeszło dwa tysiące pracowników.

Na torach fabrycznych stoją długie szeregi srebrzystych wagonów-cystern wyprodukowanych w tych zakładach, oczekując na próbny jazdę.

W montażowni widać pracę przy konstrukcjach części mostowych, przeznaczonych właśnie dla odbudowy mostu, po którym przejeżdżałimy przez Odrę.

Opodal zakładów park „Wagmo” z boiskiem sportowym dla fabrycznego klubu, oraz małym stawem. Cienista aleja wiodie do śródmieścia. Po obu stronach piękne wille. Na jednej napis: „Świątelnica Wagmo”. Tu po całodziennym trudzie pracownicy zakładów znajdują rozrywkę, tu odbywa swe próby chór, i amatorski zespół teatralny i tu mają swój kąpiel robotniczych szachów.

Dalej gmach Teatru Miejskiego, udzielający chętnie gościny zespołom zawodowym i miejscowym amatorom. Afisze głoszą właśnie występy baletowe Zizi Halamy i śpiewacze Hanka Brzezińskiej, zapowiadają się zaś „Cztery Asy”. Naprzeciwko kino „Nysa”, cieszące się znaczną frekwencją rzeszy robotniczej, dzięki niższemu uzyskanym przez KCZZ.

Rdechliwa, handlowa ulica prowadzi prosto do rynku. Rzucą się w oczy gustowne wystawy, ale przede wszystkim uderza wielka ilość sklepów spółdzielczych „Robotnika”, PCH, Domu Towarowego, oraz spółdzielni wydawniczych „Wiedzy” i „Czytelnika”.

Z wysmukłej, wysokiej, wieży ratuszowej dominującej nad miastem — widać malowniczą, oryginalną panoramę. Las kominów — to zespół fabryk „Polska Węlna”, zaplanujących Centralne Tekstylne Materiały odzieżowe. A dalej — komin remontowni maszyn rolniczych, spółmowskiej fabryki szczeni, PMS, gazowni i Zakładów Energetycznych. Poza nimi widać się w obręb miasta i okalają jego przedmieścia zielone winnice. Wina latorośl wsiadła Zieloną Górę i stanowi dumę jej mieszkańców. Własne nasze polskie wino, oraz „Cwoc płynny” — nalewki i soki — zdobywają rynki krajowe.

Bastion gospodarczy

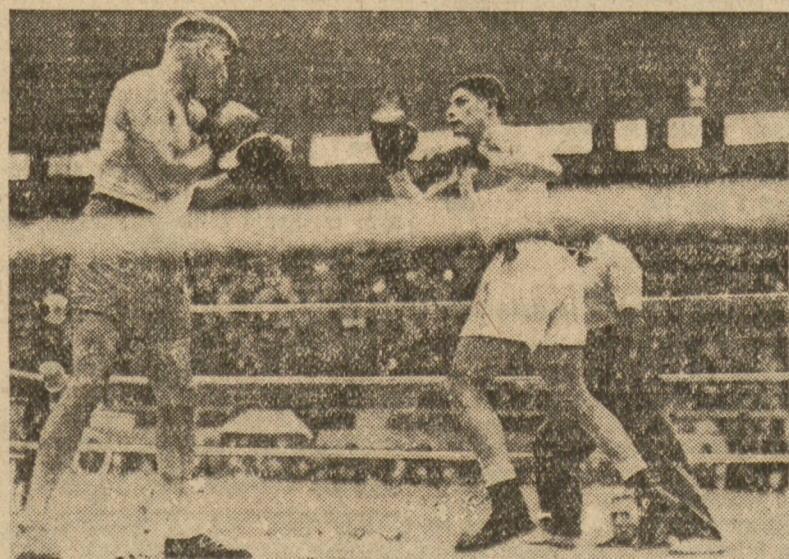
W maju 1945 roku przybyła tu pierwsza polska grupa operacyjna składająca się z przedstawicieli władz i urzędów, oraz szeregu gromad kolejarzy, pocztowców i milicjantów. Od tej chwili zaczęła się repolonizacja miasta, a w parę tygodni później, gdy napłynęły masy robotnicze — Zielona Góra została wciągnięta w orbitę gospodarczą nowej polskiej rzeczywistości ekonomicznej.

Fakt tak szybkiego wprężenia się w służbę gospodarce kraju, przez uruchomienie poważnego przemysłu, zawdzięcza Zielona Góra tej okoliczności, że zawierucha wojenna oszczędziła jej szkód w budynkach, a zniszczone w 60 procentach maszyny i urządzenia fabryczne dzięki pracy robotników zostały odbudowane w rekordowym tempie. Toteż świat pracy nadaje ton i charakter miastu, przełamując drobniemi szczańskie przesady nielicznej burżuazji, oraz walcząc z wstecznością miejscowego kleru.

Tow. Mesza — burmistrz miasta — powiedział trafnie że dzisiejsza Zielona Góra to gospodarczy bastion Ziemi Lubuskiej.

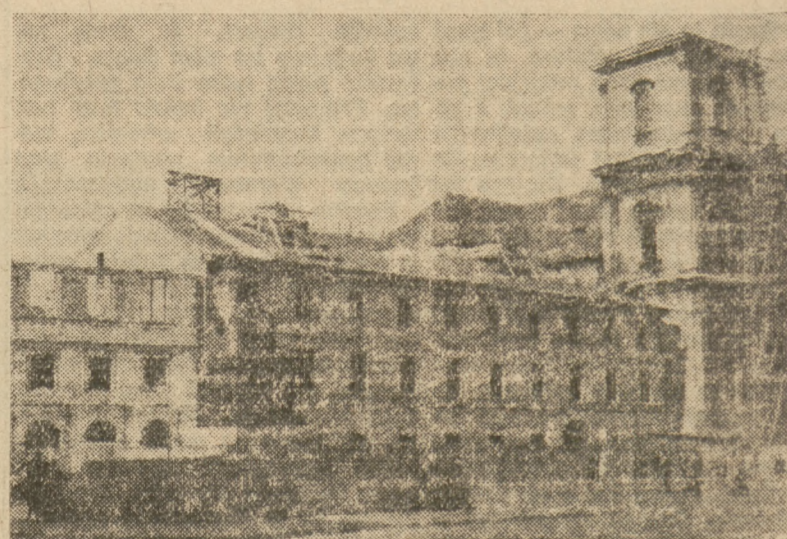
mgr TURSki MIECZYSLAW

Szymura na ringu w Londynie

Fragment walki ćwierćfinałowej między Szymurą (po lewej) i Cią, zakończony nieuczestnictwem zwycięzcy Argentczyka

Nowy Świat w nowej szacie

Obecne stadium rekonstrukcji pałacu Zamojskich, prowadzonej ściśle wg. pierwotnego wyglądu budynku. Mieścić się w nim będzie Izba Skarbowa

Rozmowy o muzyce (I)

Występy Opery Poznańskiej „Carmen”

Kazimierz: — Bardzo dziękuję ci za zaproszenie na „Aidę”. Przyznam się jednak, że te premiery, następujące po sobie w zawrotnym tempie, nieco męczą. „Carmen”, „Tosca”, „Oniegin” i nowy polski balet Perkowski — i to wszystko na przestrzeni pięciu dni być może daje ci jako krytykowi ciekawy materiał do porównań, ułatwia wyciągnięcie ogólniejszych wniosków. — ale dla mnie, jako przeciętnego miłośnika opery, jest jakby najadaniem się na zapas, które może się skończyć pozornym i niezbyt zdrowym przeżyciem.

Aleksander: — Rozumiem. Myślisz o stałej operze w Warszawie. Nie wystarczy ci fakt, niezmiennie wspierający optymizm, iż posiadamy już trzy stałe placówki operowe. Ta która powstanie w Warszawie, przejmie ich doświadczenie. Łączysz zapotrzebowanie kulturalne środowiska z ambicją wynikającą z zamierzania do wygody. Brawo! Jakżeż zdrowy argument w akcji upowszechniania muzyki.

Kazimierz: — I w tych warunkach jak zabawnie brzmi opinia o przechyleniu się opery. W chwili awansu kulturalnego mas, którym ta forma muzyki jest w przytłaczającym procencie nieznana, brzmi jak nieporozumienie lub monolog elitarny g. p. ki. Wchodzącym na arenę pełnego kulturalnego życia masom trzeba operę niemal że odkryć.

Aleksander: — Jestem większym pesymistą od ciebie. Znajomość repertuaru operowego tzw. inteligentkiego środowiska ogranicza się do niewielu najpopularniejszych pozycji. Powiedzmy szczerze, iż nie znamy obywatelowej literatury operowej i że dotychczasowa linia repertuarowa upaństwowionych placówek operowych bardziej nacechowana jest troską o niezrażenie sobie słuchaczy, niż o ich wychowanie.

Kazimierz: — Twierdziłeś przed chwilą, iż należy się cieszyć, że w tak krótkim czasie zorganizowano trzy stałe placówki operowe.

Aleksander: — Oczywiście. Start opery polskiej pozwala na optymizm. To, iż nawiązano do wielu błędów przeszłości pozwala, by je nazwać po imieniu i w atmosferze najczystszej troski wypręparować z rzeczywistości.

Kazimierz: — Zaczynamy teoretyzować. Chciałbym pomówić z tobą o tym cośmy widzieli i słyszeli.

Aleksander: — Oddaję inicjatywę w twoje ręce.

Kazimierz: — A więc „Carmen”, „Tosca”, „Oniegin”...

Aleksander: — Czy nie utrudniamy sobie dyskusji zbytnim bogactwem tematu?

Kazimierz: — Nie sądzę. Dyskusja nad szczegółami nie może być punktem wyjścia do omówienia jakiegokolwiek zagadnienia. Przynajmniej na dzisiaj pozostawmy stawianie niepożądanych spiewakom-recenzentom z profesorskimi nawykami. Nie wywrócona skala pani X i tremole pana Y nie są najistotniejszym problemem.

Aleksander: — Może masz rację.

Kazimierz: — Dla mnie, przeciętnego melomana, opera jest widowiskiem teatralnym organizowanym przez muzykę. Plastyk, baletmistrz, nade wszystko zaś reżyser i dyrygent, podają sobie ręce w wspólnym wysiłku, realizując dzieło kompozytora i librecisty i — stwarzają ramy, w których orkiestra, chór i soliści wiążą w sposób organiczny swą sztukę z wymienionymi przed chwilą elementami widowiska operowego.

Aleksander: — To bardzo słuszne, co mówisz.

Kazimierz: — Opera, to dla mnie teatr, teatr typu specjalnego. Teatr

plus muzyka. Ale tak, by związek ten w konsekwencji dał ścisły stopień. Aleksander: — Myślisz o stylu widowiska operowego. Trudno to problem i o zachwaszczoną bardzo tradycję. Przypuszczam, że jak rzadkim zjawiskiem jest dobre, stylowe przedstawienie dramatyczne.

Kazimierz: — To niczego nie usprawiedliwia. Proponuję powrót do konkretnego tematu. Może „Carmen”?

Aleksander: — Dobrze.

Kazimierz: — Wspaniała muzyka i jakże sceniczne libretto! Każda realizacja tej opery mogłaby być odkryciem nowego spojrzenia na dzieło nacechowane stale odradzającą się aktualnością. Jest coś dziwnego w tej błyskotliwej, uherowanej, południowym temperamentem muzyce i w zgola sensacyjnym librecie. Może... jakiś patos?

Aleksander: — Dopowiem twoją myśl słowami Nietschego, który jak wiesz przeciwstawił „Carmen” wagnerowskiej metafizyce, dwumaczej bardzo jeśli idzie o walor moralny.

Kazimierz: — A to świetnie! Właśnie „Carmen”, której bohaterka jest niemal współczesny wamp, prototyp Marleny Dietrich. I na dokładkę to uroczyste środowisko, żyjące w konflikcie z wszystkimi paragrafami kodeksu „karnego”.

Aleksander: — Jest w tej operze ogólnoludzki tragizm w przedstawieniu losu i zła. Przez barwność scenerii, poprzez skrzącą się, bogatą melodycznie muzykę, mówi do nas człowiek. Pogoda pozornie muzyka i mroczny fatalizm losu wzrusza słuchacza i budzi w nim wewnętrzny sprzeciw. I w tym sensie jest „Carmen” operą głęboko moralną.

Kazimierz: — Siegnąłeś bardzo głęboko i pozwól niech odpoczną. Co powiesz o przedstawieniu Opery Poznańskiej?

Aleksander: — Ostroym zakretem zmieniasz tor rozmowy. Poważny i rzetelny wysiłek Opery Poznańskiej poszedł w kierunku odwrócenia nie twórczym. Wiesz dobrze jak trudnym zagadnieniem jest dziś dobrze brzmiały orkiestra, nie zdawał więc ci zbyt nikle brzmiący kwintet smyczków. Zrobiono chyba wszystko, co było do zrobienia. Chór brzmiał często bardzo dobrze. Soliści byli nieraz już tylko o krok od przekroczenia linii poprawności. Nad oprawą plastyczną pracowali inteligentni plastycy, co kiedy zrealizowali swą koncepcję z dala od klimatu „Carmen”. To samo dotyczy choreografii. Dużo rzetelnego wysiłku, wiele przejawów talentu — ale brak organizujący całość wizji brak...

Kazimierz: — ...reżysera.

Aleksander: — Tak.

Kazimierz: — A twój sąd ostateczny: — czy przedstawienie było złe?

Aleksander: — Absolutnie nie. Pokazano nam zbiorowy instrument dostatecznie niemal czuły, by zagrać na nim „Carmen”, o której mówiliśmy. To jest wielkie i godne podkreślenia osiągnięcie twórcy Opery Poznańskiej, Zygmunta Latoszewskiego. A braki, o których była mowa to, jeśli można tak określić, „choroba wieku”. Związać, stopić elementy widowiska operowego w organiczną całość, przywrócić „całkowitość” opery godność sztuki może...

Kazimierz: — „W Polsce tylko Leon Schiller. Dzień, w którym jedna z oper pozyska jego współpracę, stać się może datą podniesienia opery do godności prawdziwej sztuki, godności, utraconej w dużym stopniu w trudnych latach walki o swe prawo do istnienia.

TADEUSZ MAREK

SPORT

Olimpiada od strony kuchni Anglicy potraktowali Igrzyska handlowo Polacy wiele się nauczyli i nawiązali liczne kontakty

Igrzyska olimpijskie w Londynie mamy już po sobie. Zanim rozpocznie się planowa praca nad przygotowaniem ekspedycji na XV Igrzyska w Helsinkach, trzeba podsumować i ocenić nasz udział w Olimpiadzie w Londynie. Należy wyciągnąć właściwe konsekwencje ze wszystkich zdarzeń londyńskich, odpowiednio zanalizować nabyte bogate doświadczenia i nie zwlekając przystąpić już dziś do opracowania nowego programu przygotowań olimpijskich. Omówieniu igrzysk londyńskich w ogólności, a naszego udziału w szczególności, była poświęcona wczorajsza konferencja prasowa w GUKF z udziałem przewodniczącego ZMP gen. Zarzyckiego, kierownika polskiej ekspedycji londyńskiej.

Po zagaleniu konferencji przez dyr. Kuchara, gen. Zarzycki rzucił snop światła na kulisy londyńskiej Olimpiady. Okazało się, że angielski Komitet Olimpijski, jako gospodarz i organizator Igrzysk, potraktował je zbyt sucho, formalistycznie zwracając głównie uwagę na handlową stronę tego święta sportowego całego świata. W Londynie nie potrafiono stworzyć odpowiedniej ciepłej atmosfery, czysto sportowej, jaką winna być przesiąknięta Olimpiada w myśl założen jej twórców. Ten formalistyczny stosunek do zawodników prze-

jawił się w zakwaterowaniu reprezentantów olimpijskich w różnych dzielnicach i utrudnieniu zawierania blizszych kontaktów i możliwości życia się poszczególnych ekip i zawodników, dalej — w licznych niedociąganiach organizacyjnych, jak np. w zestawieniu złego kompletu sędziowskiego w boksie, w celowym rozstawieniu drużyn waterpoolowych, by zapewnić drużynom anglosaskim dojeżdż do finału.

Mimo nieprzychylnych warunków, nawiązaliśmy na miejscu ścisłe stosunki z przedstawicielami państw demokracji ludowej, z którymi omówiono szereg wspólnych spraw i uzgodniono spotkania na najbliższą przyszłość. Również omówiono spotkania na przyszłość ze Skandynawami.

Większość medalów zdobyły kraje, które walczyły wojny nie przesyły, względnie wojna otarła się tylko o nie, nie pozostawiając trwałszych śladów, a więc USA, Szwecja, Węgry, Włochy, Turcja i Czechosłowacja.

Dużą wagę przywiązywano w sferach sportowych do obrad między narodowych Kongresów Sportowych. Tymczasem Kongresy w większości przedstawiały widok osobliwy, jeśli nie wręcz groźny. Wielozimne dyskusje poświęcano sprawom nieistotnym, formalnym, a istotne sprawy załatwiano w kulisach, w

gronie rodzinnym, złożonym z delegatów anglosaskich i państw Europy zachodniej. Szwemowo obficie nas

„ze sport to nie polityka”, a jednak wyeliminowano przedstawicieli Izraela i południowej Korei od udziału w Igrzyskach i federacjach.

Po przemówieniu gen. Zarzyckiego — dalszych wyjaśnień udzielił członkowie kierownictwa ekipy — dyr. inż. Przeworski, dyr. Forys, pik Szemberg, pik Czarnik, pik Górny, mjr. Better i ob. Jeliński. Z informacji inż. Przeworskiego okazało się, że pozycja Polski w FIFA była bardzo silna, mimo że nie mogliśmy się poszczycić wysokim poziomem naszego piłkarstwa. Odnowiono wszystkie stare kontakty międzynarodowe i nawiązano nowe. Jest wiele krajów, chętnych do rozegrania z nami meczów. Poziom turniej piłkarski na Olimpiadzie był o wiele wyższy, przeważał system „WM”.

Pik Czarnik omówił sport pięściarski i szermierkę podkreślając, że poziom czołowej klasy szermierczej obniżył się, natomiast poziom ogólny podniósł się. Zdaniem mówcy nasi bokserzy odnieśli duży sukces i wiele się nauczyli. Teraz przyjdzie kolej na naukę sędziów, którzy będą musieli nauczyć się nowoczesnego sędziowania, przestrzegać czystości walk i ostro reagować na każdą próbę nieczystej walki.

Po wyjaśnieniach w sprawie lekkoatletyki — pływania, gimnastyki i kajakarstwa odbyła się dyskusja.

(Lin)

Elita polskiego pięściarstwa walczy o medale w turnieju Zw. Zaw.

Ponad 100 bokserów

zobaczymy na kortach „Legii”

Dziś na kortach centralnym WKS Legia rozpoczyna się turniej bokserki wchodzący w skład Igrzysk Sportowych Zw. Zaw. Na ringu spotka się ekstraklasa naszego pięściarstwa, z olimpijczykami Kasperczakiem, Bazarnikiem i Chyćlą, nie więc dziwnego, że impreza wzbudziła w Warszawie olbrzymie zainteresowanie. Po raz drugi w tym roku stolica ma możliwość oglądać wszystkich niemalże czołowych polskich bokserów, turniej bowiem obelany imponującą liczbą ponad 100 zawodników będzie niejako powtórzeniem kwietniowych mistrzostw Polski.

W wadze muszej Kasperczak powinien bez trudu zdobyć złoty medal (zwycięzcą w poszczególnych kategoriach będą przyznawane medale tak jak na Olimpiadzie), jako zadocześnie zwycięzca na londyńskich niepowodzenia. Teoretycznie nikt z przeciwników Poznańskich nie może mu zagrozić, ale niespodzianki są możliwe, zwłaszcza, że turniej trwa cztery dni, a o kontuzję nie trudno. Z ciekawością oczekujemy w tej wadze występu młodego Kargiera.

Jednym z najbardziej atrakcyjnych spotkań będzie walka Bazarnika z Grzywoczem w kategorie. Obaj Słazacy są mrurowanymi finalistami i nie ma mowy aby ktoś inny zagrzmął złoty, czy srebrny medal. Do brązowego pretenduje Brzózka, który w ostatnich spotkaniach dowiódł że należy mu się trzecie miejsce.

W wadze piórkowej faworytem jest „Złoch”, który wspaniałym spotkaniem z Antkiewiczem na indywidualnych mistrzostwach Polski pozostawił po sobie w Warszawie jak najlepsze wrażenie. Zagrozić Słazakowi może jedynie Symonowicz. Wrocławianin przed paroma miesiącami starto-

wał jeszcze w kategorie i jeżeli swe umiejętności przetransz o jedną wagę wyżej spotkanie jego z twardym Mallochem może dostarczyć widzom nie jednego dreszczyku emocji.

Zurawski, który już zdążył się wyliczyć ze złapanego na francuskiej wyprawie tytułu i na treningach wykazywał zupełnie dobrą formę pretenduje do złotego medalu w wadze lekkiej. Nie wydaje się aby Warszawianin napotkał groźnego przeciwnika.

Olimpijczyk Chyćła ma prawie w kieszeni tytuł mistrzowski, jeśli chodzi o drugiego do walki finałowej, najpoważniejszym kandydatem jest Wikłński. Dużo jednak zależy tu od losowania, tym bardziej że Palński i Kula dorównują klasą Wikłńskiemu i też mają ochotę na drugie miejsce w półśredniej.

W wadze średniej brak dwóch asów Kolczyńskiego i Zagórskiego, jednak atrakcyjność spotkań w tej kategorii bynajmniej nie maleje. Walki trzech młodych pięściarzy Cebulaka, Rajskiego i Trzesowskiego powinny stać na zupełnie dobrym poziomie i dać odpowiedź na pytanie, kto będzie następ-

mem (Gdynia).

W ostatnim dniu zawodów młoda pływaczka BBTS (Bielisko) Bemówna ustanowiła na 400 m. st. dow. nowy rekord Polski wynikiem 6:22,0. Na dystansie 1.500 m. st. dow. panów sensacją było zwycięstwo 15-letniego Gremłowskiego (Polonia—Bytom) w czasie 22:03,3. Ramola zdobył jeszcze jeden tytuł mistrzowski, zwyciężając w biegu 400 m. st. dow. wynikiem 5:35,4.

Polonia (Bytom) a nie Piast (Gliwice) pływackim mistrzem Polski na r. 1948

We wtorkowym numerze „Robotnika” podaliśmy zniekształconą i mylną, na skutek defektu telefonów, wiadomość o zakończeniu mistrzostw pływackich Polski we Wrocławiu.

W punktacji drużynowej tytuł mistrza Polski na rok 1948 zdobyła bytomska Polonia przed Piastem (Gliwice), zeszłorocznym triumfator BBTS (Bielisko), Pogonia (Katowice), Warta (Poznań) i Gro-